

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá rozšírená komora)

zo 16. decembra 2010*

V spojených veciach T-231/06 a T-237/06,

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: H. Sevenster a M. de Grave, splnomocnení zástupcovia,

žalobca vo veci T-231/06,

Nederlandse Omroep Stichting (NOS), so sídlom v Hilversume (Holandsko),
v zastúpení: J. Feenstra a H. Speyart van Woerden, advokáti,

žalobca vo veci T-237/06,

* Jazyk konania: holandčina.

proti

Európskej komisii, v zastúpení: N. Khan a H. van Vliet, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorých predmetom sú návrhy na zrušenie rozhodnutia Komisie 2008/136/ES z 22. júna 2006 o *ad hoc* financovaní holandských verejnoprávnych vysielateľov C 2/2004 (ex NN 170/2003) (Ú. v. EÚ L 49, 2008, s. 1),

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá rozšírená komora),

v štádiu rozhodovania v zložení: F. Dehousse (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu komory, sudcovia I. Wiszniewska-Białecka, K. Jürimäe, A. Dittrich a S. Soldevila Fragoso,

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. marca 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 16 ES stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté články 73 [ES], 86 [ES] a 87 [ES], a berúc do úvahy miesto, ktoré patrí službám všeobecného hospodárskeho záujmu v spoločných hodnotách únie, ako aj ich význam pri podpore sociálnej a územnej súdržnosti, Spoločenstvo a členské štáty dbajú v rámci svojich právomocí a rámci pôsobnosti tejto zmluvy o to, aby takéto služby fungovali na základe zásad a podmienok, ktoré umožňujú splnenie ich poslania.“

2 Podľa článku 86 ods. 2 ES:

„Podniky poverené poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu alebo podniky, ktoré majú povahu fiškálneho monopolu, podliehajú pravidlám tejto zmluvy, najmä pravidlám hospodárskej súťaže, za predpokladu, že uplatňovanie týchto pravidiel neznemožňuje právne alebo v skutočnosti plniť určité úlohy, ktoré im boli zverené. Rozvoj obchodu nesmie byť ovplyvnený v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Spoločenstva.“

3 Článok 87 ods. 1 ES znie:

„Ak nie je touto zmluvou ustanovené inak, pomoc poskytovaná členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.“

4 Článok 311 ES stanovuje:

„Protokoly pripojené k tejto zmluve vzájomnou dohodou členských štátov tvoria jej neoddeliteľnú súčasť.“

5 Podľa protokolu o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch (Ú. v. ES C 340, 1997, s. 109, ďalej len „amsterdamský protokol“), začlenený Amsterdamskou zmluvou do prílohy Zmluvy ES:

„[Členské štáty] domnievajú sa, že systém verejnoprávneho vysielania v členských štátoch je priamo spojený s demokratickými, sociálnymi a kultúrnymi potrebami každej spoločnosti, a s potrebou zachovania plurality médií, [sa dohodli] na nasledovných ustanoveniach, ktoré budú pripojené k Zmluve [ES]:

Ustanovenia Zmluvy [ES] nemajú vplyv na právomoc členských štátov pri poskytovaní financovania verejnoprávneho vysielania, pokiaľ je takéto financovanie poskytované

vysielacím organizáciám na splnenie verejnoprávneho poslania tak, ako je mu zverené, vymedzené a organizované v každom členskom štáte, a pokiaľ takéto financovanie neovplyvňuje obchodné podmienky a hospodársku súťaž v Spoločenstve v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom, pričom sa berie do úvahy uskutočnenie náhrad za verejnoprávnu službu.“

- 6 Článok 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999, ktorý stanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), obsahuje tieto definície:

„a) ‚pomoc‘ bude znamenať akékoľvek opatrenie, ktoré spĺňa všetky kritéria stanovené v článku [87 ods. 1 ES];

b) ‚existujúca pomoc‘ bude znamenať:

i) ... všetky pomoci, ktoré existovali pred nadobudnutím účinnosti zmluvy v príslušných členských štátoch, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré nadobudli účinnosť predtým a ďalej platia po nadobudnutí účinnosti zmluvy;

ii) autorizovanú [schválenú – *neoficiálny preklad*] pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré boli schválené Komisiou alebo Radou;

...

- c) „nová pomoc“ bude znamenať všetku pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci;

...

- f) „protiprávna pomoc“ bude znamenať novú pomoc realizovanú v rozpore s článkom [88 ods. 3 ES];

...“

- 7 Dňa 15. novembra 2001 Komisia Európskych spoločenstiev uverejnila oznámenie 2001/C 320/04 o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci pre verejnoprávne vysielanie (Ú. v. ES C 320, s. 5; Mim. vyd. 08/002, s. 117, ďalej len „oznámenie o vysielaní“), ktorom vymedzila zásady, ktoré bude rešpektovať pri uplatňovaní článku 86 ods. 2 ES a článku 87 ES na financovanie verejnoprávnych vysielateľov štátom.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 8 Komisia po tom, čo v roku 2002 a 2003 dostala viacero sťažností najmä od holandských súkromných vysielateľov, ktorí v podstate tvrdili, že systém financovania holandských verejnoprávnych vysielateľov predstavuje pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom, požiadala Holandské kráľovstvo o doplňujúce informácie. Na základe týchto informácií začala Komisia rozhodnutím z 3. februára 2004 konanie vo veci

formálneho zisťovania veci v súlade s článkom 88 ods. 2 ES (Ú. v. EÚ C 61, s. 8, ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“).

- 9 Po ukončení konania vo veci formálneho zisťovania Komisia 22. júna 2006 prijala rozhodnutie 2008/136/ES o *ad hoc* financovaní holandských verejnoprávnych vysielateľov C 2/2004 (ex NN 170/2003) (Ú. v. EÚ L 49, 2008, s. 1, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

- 10 Komisia v napadnutom rozhodnutí podrobne opísala systém verejnoprávneho vysielania v Holandsku, najmä jeho prevádzkovateľov a financovanie.

- 11 Komisia ďalej uviedla, že okrem komerčných vysielateľov existuje niekoľko verejnoprávnych vysielateľov. Spresnila, že pokiaľ ide o verejnoprávnych vysielateľov, Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (holandské rozhlasové a televízne združenie), žalobca vo veci T-237/06, plní dvojakú úlohu. Na jednej strane je verejnoprávnym vysielateľom prevádzkujúcim pod názvom NOS RTV (ďalej len „NOS RTV“). Na druhej strane jeho správna rada, ktorá vystupuje ako Publieke Omroep (verejnoprávne vysielanie, ďalej len „PO“), je v súlade s článkom 16 Mediawet (holandský zákon o médiách, Stb. 1987, č. 249) poverená koordináciou celého systému verejnoprávneho vysielania (odôvodnenie č. 13 napadnutého rozhodnutia).

- 12 Komisia v napadnutom rozhodnutí takisto uviedla, že základnými finančnými prostriedkami verejnoprávnych vysielateľov vrátane NOS, pokiaľ ide o jeho dve funkcie, sú ročné platby od štátu. Verejnoprávni vysielatelia si môžu s cieľom vyrovať sa s rozpočtovými výkvy mi udržiavať určité rezervy. Od roku 1994 sa im udeľujú *ad hoc*

platby, ktorých sa týka napadnuté rozhodnutie. Tieto prostriedky sú v bode III napadnutého rozhodnutia posudzované podľa pravidiel z oblasti štátnej pomoci.

- 13 Po ukončení preskúmania kvalifikácie štátnej pomoci, najmä s prihliadnutím na kritériá vyplývajúce z rozsudku Súdneho dvora z 24. júla 2003, *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Zb. s. I-7747, ďalej len „rozsudok Altmark“), Komisia dospela k záveru, že *ad hoc* financovanie je štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES (bod 6 napadnutého rozhodnutia).

- 14 Na základe určitých vlastností *ad hoc* platieb (odôvodnenie č. 109 napadnutého rozhodnutia) Komisia napokon dospela v odôvodnení č. 111 napadnutého rozhodnutia k záveru, že toto financovanie treba považovať za novú pomoc.

- 15 V bode 8 napadnutého rozhodnutia Komisia ukončila posudzovanie zlučiteľnosti *ad hoc* financovania so zreteľom na článok 86 ods. 2 ES, pričom konštatovala, že niektorí verejnoprávni vysielatelia boli zvýhodnení nadmernými kompenzáciami, ktoré boli vo všeobecnosti prevedené do ich programových rezerv (odôvodnenie č. 141 napadnutého rozhodnutia). Keďže časť týchto rezerv bola v roku 2005 prevedená v prospech PO, Komisia aj tento prevod, ktorý zvýšil nadmernú kompenzáciu, považovala za *ad hoc* financovanie (odôvodnenie č. 146 napadnutého rozhodnutia).

- 16 Po tom, čo preskúmala kompenzáciu v prípade PO, Komisia v bode 9 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že PO bola poskytnutá nadmerná kompenzácia, ktorú má NOS vrátiť z dôvodu jeho funkcií, ktoré vykonáva ako PO (odôvodnenie č. 178 napadnutého rozhodnutia). Tento záver potvrdzuje výrok, záväzný v holandskom jazyku:

„Článok 1

1. *Ad hoc* štátna pomoc, poskytnutá [Holandským kráľovstvom] pre NOS na zabezpečenie úlohy, ktoré vykonáva ako PO[,] je nezlučiteľná so spoločným trhom.

2. Nezlučiteľnú *ad hoc* štátnu pomoc má NOS vrátiť. Suma, ktorú má vrátiť[,] je 76,327 mil. EUR a úroky.

3. *Ad hoc* štátna pomoc poskytnutá jednotlivým verejnoprávnym vysielateľom je zlučiteľná so spoločným trhom za predpokladu, že ak táto pomoc vedie k nadmernej kompenzácii úloh verejnoprávnej služby, prebytok, suma, ktoré nepresahuje 10 % ročného rozpočtu vysielateľa, sa uloží do účelovej rezervy, a pod podmienkou, že [Holandské kráľovstvo] pravidelne monitoruje dodržiavanie tohto obmedzenia.

Článok 2

1. [Holandské kráľovstvo] prijme všetky potrebné opatrenia, aby PO vrátil pomoc uvedenú v článku 1 a [už] nezákonne poskytnutú príjemcovi.

2. Vrátenie sa uskutoční bezodkladne...

3. Úroky, ktoré sa majú vrátiť na základe ods. 2[,] sa vypočítajú v súlade s postupmi stanovenými v článkoch 9 a 11 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004...

Článok 3

[Holandské kráľovstvo] informuje Komisiu do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia o opatreniach už prijatých a plánovaných s cieľom dodržať [toto] rozhodnutie...

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené Holandskému kráľovstvu.“

Konanie a návrhy účastníkov konania

- ¹⁷ Návrhmi doručenými do kancelárie Súdu prvého stupňa 30. augusta a 4. septembra 2006 a zapísanými do registra pod číslami T-231/06 a T-237/06 Holandské kráľovstvo a NOS podali tieto žaloby.

18 Vo veci T-231/06 Holandské kráľovstvo navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie s výnimkou jeho článku 1 ods. 3,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

19 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- zaviazal Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

20 Vo veci T-237/06 NOS navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie, najmä článok 1 ods. 1 a 2 a články 2 a 3, ako aj odôvodnenia, na ktorých sa zakladajú, a v každom prípade čiastočne zrušil toto rozhodnutie,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

21 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal NOS na náhradu trov konania.

22 Rozhodnutím z 9. júna 2009 Súd prvého stupňa v súlade s článkom 51 ods. 1 svojho rokovacieho poriadku postúpil tieto veci prvej rozšírenej komore, ktorej zloženie bolo z dôvodu prekážky jedného z jej členov zmenené rozhodnutím predsedu Súdu prvého stupňa z 22. júna 2009.

23 Uznesením predsedu prvej rozšírenej komory zo 17. decembra 2009 po tom, čo boli vypočutí účastníci konania, boli veci T-231/06 a T-237/06 spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku v súlade s článkom 50 rokovacieho poriadku.

24 Prednesy a odpovede účastníkov konania na otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní 10. marca 2010.

Právny stav

25 Holandské kráľovstvo na podporu svojej žaloby vo veci T-231/06 uvádza tri žalobné dôvody. Prvý sa zakladá na porušení práva na obranu, druhý na nesprávnej kvalifikácii *ad hoc* financovania ako novej pomoci a tretí, ktorý bol uvedený subsidiárne, sa

zakladá na nesprávnom a nedostatočnom odôvodnení v súvislosti s výpočtom nadmernej kompenzácie a výšky pomoci, ktorej vrátenie bolo nariadené.

²⁶ NOS na podporu svojej žaloby vo veci T-237/06 uvádza šesť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na nesprávnom posúdení a nedostatočnom odôvodnení v súvislosti s kvalifikáciou *ad hoc* financovania ako novej pomoci. Druhý žalobný dôvod spočíva na nedostatočnom odôvodnení a nesprávnom uplatnení rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie, namiesto amsterdamského protokolu. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení v súvislosti s neexistenciou súvislosti medzi *ad hoc* financovaním a vytýkanou nadmernou kompenzáciou. Vo štvrtom žalobnom dôvode rozdelenom na tri časti NOS poukazuje na neexistenciu niektorých prvkov zakladajúcich štátnu pomoc a nedostatočné odôvodnenie. Piaty žalobný dôvod NOS sa zakladá na nedostatočnom preskúmaní proporcionality. Šiesty žalobný dôvod spočíva na porušení článku 88 ods. 2 ES a práva na obranu.

²⁷ Prvý žalobný dôvod Holandského kráľovstva a šiesty žalobný dôvod NOS založený na porušení práva na obranu a článku 88 ods. 2 ES je potrebné preskúmať spoločne. Pred uskutočnením spoločnej analýzy druhého žalobného dôvodu Holandského kráľovstva a prvého žalobného dôvodu NOS týkajúcich sa nesprávnej kvalifikácie dotknutých opatrení ako novej pomoci bude ďalej vhodné preskúmať druhý a štvrtý žalobný dôvod NOS v súvislosti s kvalifikáciou štátnej pomoci a uplatnením rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie. Nakoniec sa preskúmanie ukončí tretím žalobným dôvodom oboch žalobcov a piateho žalobného dôvodu NOS, ktoré sa týkajú výpočtu nadmernej kompenzácie a proporcionality pomoci.

O porušení práva na obranu a článku 88 ods. 2 ES

Tvrdenia účastníkov konania

- 28 Tak Holandské kráľovstvo, ako aj NOS (ďalej len spoločne „žalobcovia“) v podstate tvrdia, že Komisia porušila článok 88 ods. 2 ES a ich právo na obranu, pretože napadnuté rozhodnutie sa v mnohých aspektoch podstatne odchyľuje od rozhodnutia o začatí konania.
- 29 Po prvé podľa žalobcov Komisia v rozhodnutí o začatí konania výslovne nepreskúmala otázku financovania jednotlivých verejnoprávnych vysielateľov. V napadnutom rozhodnutí boli pritom preskúmané príjmy a súvisiace činnosti týchto vysielateľov, ako aj ich odhadované rezervy.
- 30 Po druhé žalobcovia tvrdia, že spôsob výpočtu nadmernej kompenzácie a prvky zohľadnené v rozhodnutí o začatí konania sú odlišné od spôsobu a prvkov, ktoré boli zohľadnené v napadnutom rozhodnutí.
- 31 NOS dodáva, že Komisia v napadnutom rozhodnutí predĺžila obdobie, na ktoré sa vzťahuje konanie vo veci formálneho zisťovania. Keďže Komisia v rozhodnutí o začatí konania uviedla, že posudzované obdobie sa týka len rokov 1992 až 2002, mala sa v napadnutom rozhodnutí obmedziť len na preskúmanie tohto obdobia.

- 32 Nakoniec NOS uvádza, že zmeny vykonané v čase medzi rozhodnutím o začatí konania a napadnutým rozhodnutím ešte viac porušujú jeho právo na obranu, pretože Komisia zamietla jej žiadosti o uskutočnenie schôdzí a prístup k spisu.
- 33 Komisia spochybňuje argumentáciu žalobcov.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 34 Podľa ustálenej judikatúry rešpektovanie práv na obranu v akomkoľvek konaní začatom proti určitej osobe, ktoré môže viesť k aktu spôsobujúcemu jej ujmu, predstavuje základnú zásadu práva Spoločenstva, ktorá musí byť zaručená aj vtedy, ak neexistuje žiadna osobitná úprava. Táto zásada vyžaduje, aby sa osobe, proti ktorej Komisia začala správne konanie, umožnilo v rámci tohto konania účinne vyjadriť sa k pravdivosti a relevantnosti tvrdených okolností a k dokumentom, o ktoré Komisia opiera svoje presvedčenie o existencii porušenia práva Spoločenstva (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. októbra 2008, TV 2/Danmark a i./Komisia, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, Zb. s. II-2935, bod 136 a tam citovanú judikatúru).
- 35 Na jednej strane konanie o preskúmaní štátnej pomoci je vzhľadom na jeho všeobecnú štruktúru konaním začatým proti členskému štátu, ktorý je vzhľadom na svoje povinnosti súvisiace s členstvom v Spoločenstve zodpovedný za poskytnutie pomoci. Z tohto dôvodu v prípade, ak členský štát nemal možnosť vyjadriť sa k určitým informáciám, Komisia ich nesmie v záujme rešpektovania práva na obranu použiť vo svojom rozhodnutí proti tomuto členskému štátu (pozri rozsudok Súdneho dvora

z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisija, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, bod 81 a tam citovanú judikatúru).

- 36 Na druhej strane, pokiaľ ide o práva podnikov ako príjemcov štátnej pomoci, je potrebné uviesť, že správne konanie vo veci štátnej pomoci sa vedie len proti dotknutému členskému štátu. Podniky príjemcovia pomoci sú považované iba za dotknuté osoby v tomto konaní. Z toho vyplýva, že takéto dotknuté osoby, akou je v prejednávanej veci aj NOS, sa nemôžu dovolávať práva na obranu priznaného osobám, voči ktorým sa vedie konanie, pričom majú len právo zúčastniť sa na správnom konaní v primeranom rozsahu so zreteľom na okolnosti prejednávanej veci (pozri v tomto zmysle rozsudok TV2/Danmark a i./Komisija, už citovaný v bode 34 vyššie, bod 137 a tam citovanú judikatúru).
- 37 Navyše je vhodné pripomenúť, že v súlade s článkom 6 nariadenia č. 659/1999, ak Komisija rozhodne o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, rozhodnutie o začatí konania sa môže obmedziť na zhrnutie relevantných skutkových a právnych okolností, uvedenie predbežného posúdenia dotknutého štátneho opatrenia s cieľom určiť, či má povahu pomoci, a vyjadrenie dôvodov, ktoré vedú k pochybnostiam o jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom (pozri rozsudok TV2/Danmark a i./Komisija, už citovaný v bode 34 vyššie, bod 138 a tam citovanú judikatúru).
- 38 Rozhodnutie o začatí konania musí teda umožniť dotknutým osobám účinne sa zúčastniť na konaní vo veci formálneho zisťovania, v rámci ktorého budú mať možnosť uplatniť svoje tvrdenia. Na tento účel stačí, ak sa dotknuté osoby môžu zoznámiť s úvahami, ktoré viedli Komisiu k predbežnej domnienke, že dotknuté opatrenie by mohlo byť novou pomocou nezlučiteľnou so spoločným trhom (pozri rozsudok TV2/Danmark a i./Komisija, už citovaný v bode 34 vyššie, bod 139 a tam citovanú judikatúru).

- 39 S prihliadnutím na predchádzajúcu judikatúru a vzhľadom na odlišné postavenie dotknutého členského štátu a dotknutých osôb v súvislosti s právom na obranu v rámci konania vo veci formálneho zisťovania je potrebné preskúmať argumentáciu žalobcov spočívajúcu v tom, že napadnuté rozhodnutie sa odchyľuje od rozhodnutia o začatí konania natoľko, že právo na obranu Holandského kráľovstva a viac obmedzené právo NOS, ktoré mu priznáva jeho postavenie dotknutej osoby, boli porušené.
- 40 Po prvé, čo sa týka tvrdenia, podľa ktorého Komisia v napadnutom rozhodnutí dôkladnejšie preskúmala individuálnu finančnú situáciu verejnoprávnych vysielateľov než v rozhodnutí o začatí konania, treba v prvom rade uviesť, že z rozhodnutia o začatí konania a najmä z jeho názvu vyplýva, že jeho predmetom sú *ad hoc* opatrenia týkajúce sa holandských verejnoprávnych vysielateľov a Nederlandse Omroepproductie Bedrijf (holandská produkčná spoločnosť pre vysielanie, ďalej len „NOB“).
- 41 Okrem toho, keďže Komisia v štádiu rozhodnutia o začatí konania nemala k dispozícii presné informácie o prípadnej nadmernej kompenzácii týkajúcej sa každého verejnoprávneho vysielateľa, ale sa domnievala, že ako celok sú príjemcami nadmernej kompenzácie, mohla začať len konanie vo veci formálneho zisťovania, aby v tejto súvislosti overila svoje pochybnosti. Preskúmanie údajnej pomoci poskytnutej verejnoprávnomu systému vysielania nevyhnutne predpokladá individuálne preskúmanie každého z verejnoprávnych vysielateľov.
- 42 Nemožno teda Komisii vytýkať, že v rozhodnutí o začatí konania nespresnila, že individuálne bude skúmať finančnú situáciu každého vysielateľa.

- 43 NOS však poznal dôvody, ktoré viedli Komisiu k predbežnému konštatovaniu, že dotknuté opatrenie môže predstavovať novú pomoc, a v zmysle už citovanej judikatúry v bode 38 vyššie mal príležitosť uviesť svoje tvrdenia.
- 44 Čo sa týka Holandského kráľovstva, so zreteľom na požiadavky stanovené judikatúrou v oblasti dodržiavania práva členských štátov na obranu treba konštatovať, že v tejto súvislosti jeho právo na obranu nebolo porušené. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Holandské kráľovstvo, aj za predpokladu, že sa rozsah vyšetrovania rozšíril, mohlo totiž reagovať na poskytnutie individuálnych údajov a ich zohľadnenie Komisiou do roku 2005. Zo spisu totiž vyplýva, že Komisia listom z 22. decembra 2005 požiadala Holandské kráľovstvo o doplňujúce informácie týkajúce sa individuálnych rezerv jednotlivých vysielateľov. Holandské kráľovstvo odpovedalo listom z 3. februára 2006, pričom tento list obsahoval 18 strán podrobných pripomienok k listu Komisie z 22. decembra 2005. Tieto informácie boli predmetom diskusie medzi Komisiou a holandskými orgánmi 14. februára 2006. V liste z 3. februára 2006 tieto orgány výslovne vyhlásili, že súhlasia, aby skúmanie Komisie takisto zahŕňalo roky 2002 až 2005. Keďže Komisia prijala napadnuté rozhodnutie 22. júna 2006, holandské orgány mohli pripomienkovať a skutočne aj pripomienkovali zohľadnenie týchto údajov.
- 45 Argumentácia žalobcov nie je teda v tejto súvislosti dôvodná, a prvá výhrada sa musí preto zamietnuť.
- 46 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého spôsob výpočtu nadmernej kompenzácie a použité údaje boli v rozhodnutí o začatí konania odlišné od tých, ktoré boli použité v napadnutom rozhodnutí, treba uviesť, že Komisia sa v štádiu rozhodnutia o začatí konania obmedzila na konštatovanie, že sumy dostupné vo Fonds Omroep Reserve (Rezervný fond pre vysielanie, ďalej len „FOR“) a v programových rezervách

verejnoprávnych vysielateľov naznačujú nadmerné financovanie čistých nákladov ich úloh vo verejnom záujme a že na základe súhrnných údajov prijatých v roku 2001 nebolo celkové *ad hoc* financovanie vo výške 110 miliónov eur využité (odôvodnenie č. 105 rozhodnutia o začatí konania).

- 47 V napadnutom rozhodnutí však Komisia na základe individuálnych číselných údajov verejnoprávnych vysielateľov za obdobie od roku 1994 do roku 2005, ktoré získala v konaní vo veci formálneho zisťovania, konštatovala dve skutočnosti. Na jednej strane, pokiaľ ide o verejnoprávnych vysielateľov, individuálna výška ich rezerv nepresahuje 10 % ich ročného rozpočtu po prevode časti ich rezerv v prospech PO (odôvodnenia č. 146 až 149 napadnutého rozhodnutia). Na druhej strane, pokiaľ ide o PO, celková pomoc, ktorú získala, či už ako novú, alebo existujúcu pomoc, a ktorú v období od roku 1994 do roku 2005 vložila do rezerv, dosiahla výšku 98,365 milióna eur, z čoho len 76,327 milióna eur sa musí vrátiť v rámci konania o novej pomoci, pričom táto suma vo výške 33,870 milióna eur pochádza z FOR a prevodov rezerv verejnoprávnych vysielateľov vo výške 42,457 milióna eur v roku 2005 (odôvodnenia č. 153 a 154 napadnutého rozhodnutia).
- 48 Napadnuté rozhodnutie je teda odlišné od rozhodnutia o začatí konania, pretože Komisia použila konečné a individuálne číselné údaje poskytnuté holandskými orgánmi za obdobie do roku 2005, zohľadnila prevod rezerv verejnoprávnych vysielateľov v prospech PO, ku ktorému došlo v roku 2005 po prijatí rozhodnutia o začatí konania, a pri výpočte výšky pomoci, ktorá sa má vrátiť, zohľadnila len sumy pochádzajúce z financovania, ktoré považovala za nové pomoci.
- 49 Tieto rozdiely pritom vyplývajú z údajov poskytnutých Komisii a z transakcie uskutočnenej po prijatí rozhodnutia o začatí konania a v rámci konania vo veci formálneho zisťovania, ktoré umožňuje dôkladne preskúmať a objasniť otázky, ktoré boli

predmetom rozhodnutia o začatí konania. Komisia ich preto nemohla v rozhodnutí o začatí konania zohľadniť, ale mala povinnosť tieto skutočnosti zohľadniť pri prijatí napadnutého rozhodnutia.

- 50 Navyše z článku 7 nariadenia č. 659/1999 vyplýva, že na konci konania vo veci formálneho zisťovania môže dôjsť k posunu v analýze Komisie, keďže tá môže napokon rozhodnúť, že opatrenie nepredstavuje pomoc alebo že pochybnosti o jeho zlučiteľnosti boli odstránené. Z toho vyplýva, že konečné rozhodnutie môže byť do istej miery odlišné od rozhodnutia o začatí konania bez toho, aby tieto rozdiely predstavovali vadu konečného rozhodnutia (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. marca 2009, Taliansko/Komisia, T-424/05, neuvverejnený v Zbierke, bod 69).
- 51 Nakoniec, pokiaľ ide najmä o argumentáciu Holandského kráľovstva v tejto súvislosti, z listu Komisie z 22. decembra 2005 a prílohy 1 tohto listu spolu s oznámením o vysielaní vyplýva, že holandské orgány boli schopné prinajmenšom od tohto dňa porozumieť spôsobu, ktorý Komisia použije na výpočet nadmernej kompenzácie. Holandské orgány mohli teda účinne uplatniť svoje právo na obranu.
- 52 Druhú výhradu žalobcov treba preto zamietnuť.
- 53 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie NOS spočívajúce v tom, že Komisia sa mala v napadnutom rozhodnutí obmedziť na preskúmanie *ad hoc* financovania v období rokov 1992 až 2002, ktoré vymedzila v rozhodnutí o začatí konania, treba v prvom rade uviesť, že v odôvodnení č. 140 napadnutého rozhodnutia Komisia výslovne uviedla, že toto rozhodnutie sa vzťahuje na *ad hoc* platby, ktoré sa vyplácali od roku 1994, a pokrýva obdobie do roku 2005. Takisto na jednej strane uviedla, že hoci sa napadnuté

rozhodnutie vzťahuje na postup od roku 1992, *ad hoc* platby boli verejnoprávnym vysielateľom prvýkrát vyplatené až v roku 1994 (odôvodnenie č. 10 napadnutého rozhodnutia) a že na druhej strane mala k dispozícii konečné číselné údaje len do roku 2005, čo odôvodňuje skutočnosť, že nezohľadnila údaje poskytnuté Holandským kráľovstvom za rok 2006 (odôvodnenia č. 10 a 139 napadnutého rozhodnutia).

- 54 Treba však v prvom rade uviesť, že v odôvodnení č. 4 rozhodnutia o začatí konania Komisia výslovne uviedla, že konanie vo veci formálneho zisťovania sa vzťahuje na obdobie od roku 1992. Rozhodnutie o začatí konania teda časovo nevyhrančovalo koniec dotknutého obdobia.
- 55 Navyše tvrdenie spočívajúce v tom, že Komisia v rozhodnutí o začatí konania uviedla konštatovania len v súvislosti s obdobím od roku 1992 do roku 2002, nie je dôvodné, pretože z odôvodnenia č. 47 rozhodnutia o začatí konania vyplýva, že Komisia zohľadnila niektoré údaje charakteristické pre obdobie od roku 2001 do roku 2006. Pre úplnosť, takéto tvrdenie je navyše neúčinné, pretože Komisia v rozhodnutí o začatí konania vôbec nevyhlásila, že by sa jej preskúmanie mohlo vzťahovať na roky po roku 2002.
- 56 Tvrdenie NOS založené na rozšírení dotknutého obdobia v napadnutom rozhodnutí treba preto zamietnuť.
- 57 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie NOS spočívajúce v tom, že počas jednej schôdze nemal príležitosť vysvetliť Komisii svoje stanovisko, treba v prvom rade uviesť, že NOS tvrdí, že Komisia „na schôdzi zástupcov NOS a [členov Komisie poverených otázkami] hospodárskej súťaže 28. júna 2005“ súhlasila s prevodom rezerv verejnoprávnych

vysielateľov v prospech PO. NOS sa teda okrem schôdze 14. februára 2006, o ktorej tvrdí, že ju nemožno porovnať s kontradiktórnym konaním, zúčastnil aj uvedenej schôdze 28. júna 2005. V tejto súvislosti je vhodné dodať, že NOS sa ako dotknutá osoba nemôže v žiadnom prípade domáhať práva na obranu priznaného dotknutému členskému štátu (pozri judikatúru už citovanú v bode 36 vyššie).

- 58 Ďalej treba konštatovať, že ako zdôrazňuje Komisia, NOS jej 21. apríla 2004 zaslal list, v ktorom tvrdí, že ako „priamo dotknutá osoba“ a najmä v mene verejnoprávných vysielateľov predloží svoje pripomienky v nadväznosti na rozhodnutie o začatí konania. Navyše NOS listom z 8. marca 2005 požiadalo Komisiu o objasnenie.
- 59 NOS sa teda okrem toho, že bolo uvedené v rozhodnutí o začatí konania, zúčastnilo konania v súlade s judikatúrou citovanou v bode 36 vyššie.
- 60 Nakoniec, keďže NOS uvádza, že jeho žiadosť o prístup k spisu bola zamietnutá, stačí uviesť, že nepredložilo žiaden dôkaz, ktorým by preukázalo túto žiadosť alebo toto zamietnutie.
- 61 Keďže Komisia neporušila článok 88 ods. 2 ES ani právo na obranu Holandského kráľovstva a viac obmedzené práva, ktoré sú priznané NOS na základe jeho postavenia dotknutej osoby, je namieste zamietnuť prvý žalobný dôvod Holandského kráľovstva a šiesty žalobný dôvod NOS.

O nesprávnej kvalifikácii ad hoc financovania ako štátnej pomoci

- 62 NOS v mnohých súvislostiach a vo viacerých žalobných dôvodoch, ktoré je vhodné preskúmať spoločne, spochybňuje posúdenie *ad hoc* financovania urobené Komisiou v napadnutom rozhodnutí so zreteľom na pravidlá štátnej pomoci. Vo svojom štvrtom žalobnom dôvode NOS v prvej časti poukazuje na nesprávnu kvalifikáciu príjmov Coproductiefonds Binnenlandse Omroep (koprodukčný fond, ďalej len „CoBo“) ako štátnych prostriedkov, v druhej časti na to, že NOS nemá pri výkone svojich funkcií PO postavenie podniku, a v tretej časti na neexistenciu skreslenia hospodárskej súťaže, ako aj nedostatočné odôvodnenie v tejto súvislosti. Vo svojom druhom žalobnom dôvode NOS spochybňuje výklad a uplatnenie rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie, zo strany Komisie v rámci preskúmania hospodárskej výhody *ad hoc* financovania a takisto poukazuje na nedostatočné odôvodnenie v tejto súvislosti.

O nesprávnej kvalifikácii príjmov CoBo pochádzajúcich z autorských práv ako štátnych prostriedkov

— Tvrdenia účastníkov konania

- 63 Podľa NOS zaplatenie autorských práv belgickými a nemeckými prevádzkovateľmi káblových sietí je nezávislým finančným zdrojom úlohy vo verejnom záujme. NOS tvrdí, že podľa holandského práva sa účasť verejnoprávneho vysielania na káblovom prenose jeho programov v zahraničí považuje za vedľajšiu činnosť. V prípade

vyplatených súm ide zjavne o fondy, ktoré tvoria súkromné zdroje, a nie o štátne prostriedky v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

- 64 NOS uvádza, že sumy vyplatené na základe autorských práv zahraničnými prevádzkovateľmi káblových sietí sám náležite poukazuje CoBo, ktorý spravujú verejnoprávni vysielatelia. Skutočnosť, že orgány podriaďujú využívanie týchto fondov určitým podmienkam, nič nemení na súkromnoprávnom charaktere ich pôvodu.
- 65 Komisia sa domnieva, že táto výhrada je neúčinná, pretože PO nezískala žiadne finančné prostriedky zo strany CoBo. Navyše spochybňuje súkromnoprávny charakter fondov CoBo.

— Posúdenie Všeobecným súdom

- 66 Keďže NOS na pojednávaní v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom spresnilo, že jeho návrhy na zrušenie sa netýkajú článku 1 ods. 3 napadnutého rozhodnutia, treba konštatovať, že prvá časť jeho štvrtého žalobného dôvodu je neúčinná.
- 67 NOS totiž navrhuje zrušiť článok 1 ods. 1 a 2 napadnutého rozhodnutia, kde štátna pomoc poskytnutá NOS pri výkone jeho funkcií PO bola vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom a bolo nariadené jej vrátenie. Z odôvodnenia č. 45 napadnutého rozhodnutia a tabuľky uvedenej v jeho odôvodnení č. 152 pritom vyplýva, že PO neboli vyplatené žiadne finančné prostriedky zo strany CoBo. Fondy CoBo nie sú teda zahrnuté do výpočtu štátnej pomoci, ktoré PO získala a ktorej vrátenie je nariadené.

68 Prvú časť štvrtého žalobného dôvodu NOS treba preto zamietnuť.

O tom, že NOS nemá pri výkone svojich funkcií PO postavenie podniku

— Tvrdenia účastníkov konania

69 NOS uznáva, že pri výkone svojich činností spojených s programovým vysielaním má postavenie podniku, tvrdí však, že nie je podnikom v zmysle článku 87 ods. 1 ES v rámci výkonu svojich riadiacich a koordinačných činností systému verejnoprávneho vysielania. Rozdiel medzi týmito dvoma činnosťami jasne vyplýva z článku 16 Mediawet a oddeleného účtovníctva pre každú z týchto činností.

70 Napadnuté rozhodnutie je teda nesprávne, pretože Komisia dostatočne nepreskúmala skutkový stav, nesprávne kvalifikovala NOS ako podnik, urobila nesprávny výklad článkov 87 ES a 88 ES a nedostatočne odôvodnila svoje posúdenie, podľa ktorého bola NOS ako podniku poskytnutá nadmerná kompenzácia. Podľa NOS jeho riadiace a koordinačné činnosti systému verejnoprávneho vysielania nie sú obchodnými činnosťami, ktoré sa vykonávajú na trhu. V tejto súvislosti NOS odkazuje na rozhodnutie holandského orgánu pre hospodársku súťaž z 29. septembra 2005 vo veci 5059/NOS-NOB, v ktorom tento orgán konštatoval, že činnosti vysielateľov NOS

sú obchodnými činnosťami, ale že NOS pri plnení úloh všeobecného záujmu, ktoré mu zveruje zákon, nemá postavenie podniku.

- 71 NOS tvrdí, že ako vyplýva z judikatúry, verejnoprávne inštitúcie alebo subjekty, ktoré sú na ne prepojené, môžu predstavovať podniky v zmysle článku 87 ods. 1 ES, pokiaľ vykonávajú obchodnú činnosť, ale nie sú podnikom, pokiaľ vykonávajú činnosti spojené s výkonom ich úloh, ktoré im zveruje zákon.
- 72 NOS teda ako podnik nezískalo sumu 33,8 milióna eur z *ad hoc* financovania, pretože tieto platby sa týkajú úloh, ktoré musí plniť v súlade s Mediawet. NOS možno teda v tejto súvislosti považovať za združenie podnikov v zmysle článku 81 ods. 1 ES, čo však nestačí na to, aby mu bolo priznané postavenie podniku.
- 73 Z dôvodu ich prevodu v prospech PO stratili rezervy vytvorené verejnoprávnymi vysielateľmi svoj charakter štátnej pomoci zvýhodňujúcej podnik. NOS získalo tieto sumy za riadenie činností verejného záujmu a v súlade so zákonom mohol nimi disponovať.
- 74 Navyše NOS tvrdí, že žiadna z úloh, ktoré Komisia taxatívne vymedzuje vo svojich písomnostiach v súvislosti s jeho riadiacimi a koordinačnými činnosťami systému verejnoprávneho vysielania, neukladá, že sa má považovať za podnik poskytujúci tovar alebo služby na trhu. V tejto súvislosti mala Komisia v súlade s judikatúrou preskúmať, z ktorých činností získaval príjmy, ako aj ich povahu.

- 75 V prvom rade pri predaji vysielacích práv na programy zahraničným prevádzkovateľov káblových sietí alebo v súvislosti so satelitným vysielaním NOS nekoná ako nezávislý subjekt, ale je administratívnym sprostredkovateľom chrániacim záujmy tretích osôb, akými sú inštitúcie verejnoprávneho vysielania.
- 76 Okrem toho vyberanie úrokov, nájmov, ako aj dividend je spojené s finančnou správou NOS z rovnakého titulu, ako pri ostatných verejnoprávných inštitúciách.
- 77 Nakoniec činnosti prenosu NOS nesúvisia s jeho riadiacimi a koordinačnými činnosťami verejnoprávneho vysielateľa.
- 78 Komisia spochybňuje argumentáciu NOS.

— Posúdenie Všeobecným súdom

- 79 V prvom rade treba pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorú treba odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, keďže táto posledná uvedená otázka sa týka materiálnej zákonnosti sporného aktu (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. januára 2005, Confédération nationale du Crédit mutuel/Komisia, T-93/02, Zb. s. II-143, bod 67 a tam citovanú judikatúru).

- 80 Odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, umožňujúce dotknutým osobám pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať ho. Požiadavka uvedenia dôvodov musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa má posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj s ohľadom na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť (rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63, a rozsudok TV 2/Danmark a i./Komisia, už citovaný v bode 34 vyššie, bod 178).
- 81 Napadnuté rozhodnutie sa podľa svojho názvu týka *ad hoc* financovania holandských verejnoprávnych vysielateľov, ktorých postavenie ako podniku nie je spochybnené. V bode 2 napadnutého rozhodnutia Komisia podrobne opisuje celý systém verejnoprávneho vysielania, pričom začína jeho prevádzkovateľmi. Do tohto opisu zahrnula NOS ako NOS RTV a zároveň ako PO (pozri bod 11 vyššie).
- 82 Komisia preskúmala finančné prostriedky týchto subjektov vrátane NOS v rámci výkonu jeho dvojakej funkcie (odôvodnenie č. 14 napadnutého rozhodnutia) a konštatovala, že získavajú hlavne platby od štátu, sú oprávnení vytvárať rezervy a navyše od roku 1994 dostávali *ad hoc* platby (odôvodnenie č. 33 napadnutého rozhodnutia).
- 83 V opise *ad hoc* platieb v bode 2.3.3 napadnutého rozhodnutia Komisia preskúmala finančné prostriedky pochádzajúce z FOR (odôvodnenia č. 39 až 42 napadnutého rozhodnutia). Uviedla, že tieto fondy sú určené na financovanie niektorých iniciatív PO

a na to, aby mu umožnili zvýšiť kvalitu, zlepšiť programovanie a investovať do oblasti verejnoprávneho vysielania. Komisia spresnila, že systém verejnoprávneho vysielania v roku 2005 získal z FOR 191,2 milióna eur, z ktorých 157,4 milióna eur bolo prevedených jednotlivým verejnoprávnym vysielateľom a 33,8 milióna eur v prospech PO (odôvodnenie č. 42 napadnutého rozhodnutia).

- 84 Komisia ďalej posúdila tieto *ad hoc* platby spolu s platbami prevedenými z FOR v prospech PO so zreteľom na pravidlá v oblasti štátnej pomoci. Suma 191,2 milióna eur spomenutá v odôvodnení č. 87 napadnutého rozhodnutia totiž zahŕňa sumu 33,8 milióna eur vyplatenú PO (pozri bod 83 vyššie).
- 85 Komisia preskúmala najmä vo vzťahu k týmto platbám pochádzajúcim z FOR existenciu štátnych prostriedkov (bod 6.1 napadnutého rozhodnutia) a existenciu hospodárskeho zvýhodnenia (bod 6.2 napadnutého rozhodnutia). Ďalej, stále so zreteľom na subjekty systému verejnoprávneho vysielania, preskúmala podmienky narušenia hospodárskej súťaže (bod 6.3 napadnutého rozhodnutia) a ovplyvnenia obchodovania medzi členskými štátmi (bod 6.4 napadnutého rozhodnutia). Komisia, pokiaľ ide o *ad hoc* financovanie, v odôvodnení č. 105 napadnutého rozhodnutia dospela k záveru o existencii štátnej pomoci poskytnutej v prospech verejnoprávných vysielateľov, teda vrátane NOS.
- 86 Keďže verejnoprávni vysielatelia sú podľa Komisie a napokon aj podľa holandských orgánov (pozri, pokiaľ ide o tieto orgány, odôvodnenie č. 76 napadnutého rozhodnutia) poverení plnením úlohy vo verejnom záujme, bola zlučiteľnosť tohto *ad hoc* financovania ďalej preskúmaná so zreteľom na článok 86 ods. 2 ES v bode 8 napadnutého rozhodnutia.

- 87 V rámci posúdenia kompenzácie, ktorú získali viacerí verejnoprávni vysielatelia, Komisia konštatovala, že štrnásť spomedzi nich boli v období od roku 1994 až do roku 2005 príjemcami nadmerných kompenzácií, ktoré vo všeobecnosti slúžili na dopĺňanie programových rezerv (odôvodnenia č. 141 a 146 napadnutého rozhodnutia).
- 88 V tomto rámci a štádiu skúmania Komisia uviedla, že v roku 2005 bola časť týchto rezerv prevedená v prospech PO, čím sa znížila celková kompenzácia jednotlivých verejnoprávnych vysielateľov a zvýšila nadmerná kompenzácia PO (odôvodnenie č. 146 napadnutého rozhodnutia). Túto nadmernú kompenzáciu Komisia vypočítala na základe samostatných účtov PO. Komisia totiž uviedla, že hoci sú NOS RTV a PO súčasťou jedného právneho subjektu a majú konsolidované účty, v žiadnom prípade nemajú vzájomný prístup k ich fondom (odôvodnenie č. 151 napadnutého rozhodnutia).
- 89 Z tabuľky 4 uvedenej v odôvodnení č. 152 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že *ad hoc* financovaním poskytnutým v prospech PO, ktorého vrátenie sa požaduje, sú platby pochádzajúce z FOR, ktoré sú zohľadnené v rámci preskúmania kvalifikácie štátnej pomoci (pozri body 83 až 85 vyššie) a prevod rezerv (pozri bod 87 vyššie), ktoré sú takisto zahrnuté do *ad hoc* platieb (odôvodnenie č. 146 napadnutého rozhodnutia).
- 90 Na rozdiel od toho, čo tvrdí NOS, Komisia teda dostatočne preskúmala skutkové okolnosti a z právneho hľadiska dostatočne odôvodnila svoje závery o existencii *ad hoc* financovania, ktoré predstavuje štátnu pomoc poskytnutú verejnoprávny vysielateľom vrátane NOS, a o existencii nadmernej kompenzácie na zabezpečenie úloh, ktoré NOS vykonáva ako PO, ktorú musí NOS vrátiť (článok 1 ods. 1 a 2 napadnutého rozhodnutia v znení záväzného jazyka).

- 91 Čo sa týka dôvodnosti odôvodnenia, NOS nesprávne tvrdí, že pri výkone svojich funkcií PO nie je podnikom.
- 92 Podľa ustálenej judikatúry v oblasti práva hospodárskej súťaže pojem podnik zahŕňa každý subjekt vykonávajúci hospodársku činnosť nezávisle od právneho postavenia tohto subjektu a spôsobu jeho financovania. V tejto súvislosti takisto z ustálenej judikatúry vyplýva, že hospodárskou činnosťou je akákoľvek činnosť pozostávajúca z ponuky tovarov alebo služieb na danom trhu (pozri rozsudok Súdneho dvora z 12. septembra 2000, Pavlov a i., C-180/98 až C-184/98, Zb. s. I-6451, body 74 a 75 a tam citovanú judikatúru).
- 93 Je potrebné takisto pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora činnosti, ktoré sa viažu na výkon výsadných práv verejnej moci, nemajú hospodársku povahu odôvodňujúcu uplatnenie pravidiel Zmluvy v oblasti hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 19. januára 1994, SAT Fluggesellschaft, C-364/92, Zb. s. I-43, bod 30, a z 26. marca 2009, Selex Sistemi Integrati/Komisia a Eurocontrol, C-113/07 P, Zb. s. I-2207, bod 70).
- 94 Súdny dvor takisto rozhodol, že skutočnosť, že subjektu sú zverené určité úlohy všeobecného záujmu, nemôže brániť tomu, aby sa tieto činnosti považovali za hospodársku činnosť (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 25. októbra 2001, Ambulanz Glöckner, C-475/99, Zb. s. I-8089, bod 21, a z 23. marca 2006, Enirisorse, C-237/04, Zb. s. I-2843, bod 34).
- 95 Na určenie toho, či sú v predmetnej veci činnosti NOS činnosťami podniku v zmysle Zmluvy, treba zistiť povahu týchto činností (pozri v tomto zmysle rozsudok SAT Fluggesellschaft, už citovaný v bode 93 vyššie, bod 19).

- 96 Ako už Všeobecný súd uviedol v bodoch 11 a 81 vyššie, NOS plní v prvom rade úlohu verejnoprávneho vysielateľa, v súvislosti s ktorou nie je spochybnené, že NOS má postavenie podniku, aj napriek tomu, že vykonáva úlohu vo verejnom záujme.
- 97 Druhú úlohu NOS plní jeho správna rada, ktorou je PO. Prostredníctvom nej NOS podnecuje spoluprácu medzi verejnoprávnymi vysielateľmi, koordinuje tri verejnoprávne televízne kanály a dvakrát ročne predkladá mediálnemu orgánu správu o činnosti verejnoprávných vysielateľov (odôvodnenie č. 13 napadnutého rozhodnutia a článok 16 Mediawet). Holandské kráľovstvo okrem toho na pojednávaní uviedlo, že PO sa nesmie považovať za subjekt nezávislý od verejnoprávných vysielateľov. PO má na starosti a koordinuje celý systém a na preskúmanie spôsobu financovania je potrebné zohľadniť systém verejnoprávneho vysielania ako celok, ktorého je PO súčasťou.
- 98 Po prvé pri výkone tejto funkcie koordinácie a riadenia verejnoprávných vysielateľov nemožno NOS stotožniť s verejným orgánom uskutočňujúcim výkon verejnej moci.
- 99 Na jednej strane totiž takáto koordinačná a riadiaca činnosť nezahŕňa výkon verejnej moci. NOS napokon neuviedlo žiadene dôkazy, ktoré by potvrdili, že PO vykonáva činnosť verejnej moci. Navyše v súlade s judikatúrou citovanou v bode 94 vyššie samotná skutočnosť, že NOS sú zverené niektoré úlohy všeobecného záujmu, nemôže zabrániť tomu, aby sa dotknuté činnosti považovali za hospodárske činnosti. NOS takisto nepreukázalo, že jeho úlohy všeobecného záujmu nemajú hospodársky charakter.

- 100 Na druhej strane táto koordinačná a riadiaca činnosť zverená NOS sa obmedzuje len na verejnoprávných vysielateľov a viaže sa na ich hospodársku činnosť týkajúcu sa ponuky a vysielania televíznych programov, zatiaľ čo viacero komerčných vysielateľov pôsobí na celoštátnej úrovni (odôvodnenie č. 18 napadnutého rozhodnutia).
- 101 Ako tvrdí Komisia vo svojej odpovedi na písomné otázky položené Všeobecným súdom, koordinačné činnosti, ktoré NOS vykonáva prostredníctvom PO, sa neodlišujú od činností, ktoré vykonáva komerčný podnik vo vzťahu k jeho komerčným kanálom. Existencia viacerých verejnoprávných vysielateľov si vyžaduje centralizovanú koordináciu. NOS plní teda úlohy, ktoré by inak museli vykonávať samotné dotknuté podniky alebo by si ich tieto podniky museli prinajmenšom zabezpečiť alebo zaplatiť.
- 102 Po druhé z tabuľky 4 uvedenej v odôvodnení č. 152 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že PO má takisto príjmy pochádzajúce z obchodných činností, ktorých celková výška v skúmanom období dosahovala nezanedbateľných 133,7 milióna eur. Z listu z 24. februára 2006, ktorý Komisii zaslali holandské orgány, vyplýva, že PO má príjmy najmä z predaja vysielacích práv belgickým a nemeckým prevádzkovateľom káblových sietí, zo satelitného vysielania, z rôznych druhov reklám, ako aj z poskytovania služieb vysielateľom alebo tretím osobám a že sa jej vyplácajú najmä úroky, nájmy, dividendy a poplatky za riadenie.
- 103 NOS nespochybňuje existenciu týchto príjmov, ale sa domnieva, že koná len ako sprostredkovateľ administratívnych úkonov, najmä v prípade predaja programových práv belgickým a nemeckým prevádzkovateľom káblového vysielania. V tejto súvislosti jednak postavenie sprostredkovateľa, na základe ktorého NOS vykonáva činnosť súvisiacu s predajom vysielacích práv, nezbavuje túto činnosť jej hospodárskej povahy (pozri judikatúru už citovanú v bode 92 vyššie). Okrem toho samotná sprostredkovateľská činnosť hospodárskych subjektov je hospodárskou činnosťou.

- 104 Nakoniec, na rozdiel od tvrdení NOS holandský orgán pre hospodársku súťaž nerozhodol vo svojom rozhodnutí z 29. septembra 2005 o postavení NOS ako podniku pri výkone jeho úlohy všeobecného záujmu. Tento orgán po tom, čo pripomenul postavenie NOS ako podniku vykonávajúceho hospodársku činnosť, konštatoval, že poplatky, ktoré NOS vyberá za vysielaciu činnosť (NOS RTV), možno považovať za obrat.
- 105 Preto aj samostatne posudzovaná činnosť NOS súvisiaca s funkciami PO je hospodárskou činnosťou v zmysle už citovanej judikatúry. Komisia preto z právneho hľadiska správne považovala NOS v napadnutom rozhodnutí za podnik najmä na účely uplatnenia pravidiel v oblasti štátnej pomoci (článok 87 ES), hoci v rámci plnenia úlohy vo verejnom záujme vykonáva dvojitú funkciu.
- 106 Keďže žiadne tvrdenie NOS nebolo dôvodné, druhú časť jeho štvrtého žalobného dôvodu treba zamietnuť.

O neexistencii narušenia hospodárskej súťaže a nedostatočnom odôvodnení v tejto súvislosti

— Tvrdenia účastníkov konania

- 107 NOS tvrdí, že posúdenie Komisie spočívajúce v tom, že *ad hoc* financovanie môže narušiť hospodársku súťaž, je nedostatočne odôvodnené, čiastočne nesprávne a v rozpore s ostatnými konštatovaniami Komisie v napadnutom rozhodnutí.

108 Po prvé NOS vo svojej žalobe v tejto súvislosti uvádza, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia sa opakuje. Navyše Komisia nesprávne tvrdí, že len čo existuje štátna pomoc, automaticky je preukázaná skutočnosť, že hospodárska súťaž je narušená. Nakoniec Komisia nepreukázala v súlade s judikatúrou, akým spôsobom by dotknuté opatrenia mohli narušiť hospodársku súťaž.

109 Navyše NOS tvrdí, že Komisia sa nesprávne domnievala, že v predmetnej veci bola narušená hospodárska súťaž. Existencia nadmernej kompenzácie v tomto prípade neznamená, že presahujúce získané sumy mohli byť použité na iné účely, než je plnenie jeho úloh vo verejnom záujme, a že narušila teda hospodársku súťaž na ostatných trhoch. Komisia mala preto určiť, či a v akej miere vytvorenie rezerv narušilo hospodársku súťaž na trhu.

110 Nakoniec posúdenie Komisie, podľa ktorého existuje skreslenie hospodárskej súťaže, je v rozpore s tvrdením v odôvodneniach č. 155 a nasl. napadnutého rozhodnutia spočívajúcom v tom, že na troch hlavných trhoch, na ktorých si verejnoprávni a súkromnoprávni vysielatelia konkurujú, neexistovali protisúťažné správania.

111 Po druhé NOS vo svojej duplike tvrdí, že ako to Komisia uvádza vo svojich písomnostiach, na účely zistenia, či je pomoc existujúca, alebo nová, treba zohľadniť právny základ opatrenia, prípadných zmien opatrenia, a či tieto zmeny menia pôvodné opatrenia na nové opatrenie. Komisia však nesprávne uplatnila tieto tri kritériá.

- 112 Komisia spochybňuje argumentáciu NOS. Navyše uvádza, že argumentácia NOS uvedená v jeho replike nesúvisí s názvom tretej časti štvrtého žalobného dôvodu a argumentáciou použitou v tejto súvislosti v žalobe.

— Posúdenie Všeobecným súdom

- 113 V prvom rade treba uviesť, že argumentácia, ktorú NOS použilo vo svojej replike v rámci tretej časti svojho štvrtého žalobného dôvodu, sa týka kvalifikácie novej pomoci, čo je predmetom jeho prvého žalobného dôvodu a v súvislosti s týmto žalobným dôvodom ho nemožno považovať za samostatný žalobný dôvod. Táto argumentácia nesúvisí s tvrdením, ktoré uviedol vo svojej žalobe, ani s názvom tejto časti. Vzhľadom na to treba obmedziť preskúmanie uvedenej časti štvrtého žalobného dôvodu NOS na údajne chýbajúce skreslenie hospodárskej súťaže a nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tejto súvislosti a vo zvyšnej časti odkázať na body 159 až 198 nižšie (pozri najmä body 176 až 180 nižšie, pokiaľ ide o rozdiel medzi existujúcou a novou pomocou, a body 182 až 188 nižšie, pokiaľ ide o prvky charakterizujúce novú pomoc v predmetnej veci).
- 114 Čo sa týka uvedeného nedostatočného odôvodnenia, v podrobnom opise systému verejnoprávneho vysielania Komisia v odôvodnení č. 18 napadnutého rozhodnutia tvrdí, že okrem verejnoprávnych vysielateľov na celoštátnej úrovni vystupujú aj mnohí komerční vysielatelia. Ostatná časť týchto komerčných vysielateľov zaslala Komisii sťažnosti, pričom tvrdila, že systém verejného financovania holandských verejnoprávnych vysielateľov je neoprávnenou štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES (odôvodnenie č. 1 napadnutého rozhodnutia).

- 115 Napadnuté rozhodnutie obsahuje bod 6.3 nazvaný „Narušenie hospodárskej súťaže“, ktorého jedinú odôvodnenie znie:

„Výhodu, ktorú holandským verejnoprávnym vysielateľom poskytuje *ad hoc* financovanie, prevody do CoBo a bezplatné poskytovanie technického vybavenie, iný podnik v porovnateľnej situácii nemá. Vzhľadom na to, že hospodárska súťaž sa naruší, keď štátna pomoc posilní konkurenčné postavenie prijímajúceho podniku voči jeho konkurentom, výhoda môže narušiť hospodársku súťaž medzi verejnoprávnymi vysielateľmi a ostatnými podnikmi.“

- 116 V bode 6.4 napadnutého rozhodnutia Komisia ďalej preskúmala vplyv *ad hoc* financovania na obchod medzi členskými štátmi. Po tom, čo odkázala na uplatniteľnú judikatúru a oznámenie o vysielaní, Komisia v odôvodnení č. 103 napadnutého rozhodnutia uviedla:

„v tomto prípade sú samotní holandskí verejnoprávni vysielatelia aktívni na medzinárodnom trhu: prostredníctvom European Broadcasting Union (Európska únia pre rozhlasové a televízne vysielanie) si vymieňajú televízne programy a podieľajú sa na systéme Eurovízie. Ich programy sa okrem toho vysielajú v Belgicku a Nemecku. Holandskí verejnoprávni vysielatelia sú navyše v priamej konkurencii s komerčnými vysielateľmi, ktorí pôsobia na medzinárodnom trhu vysielania a majú medzinárodnú vlastnícku štruktúru.“

- 117 Treba teda konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí NOS, napadnuté rozhodnutie obsahuje v tejto súvislosti odôvodnenie, ktoré dovoľuje NOS pochopiť dôvody Komisie a zabezpečiť svoju obranu, ako aj Všeobecnému súdu vykonať preskúmanie (pozri judikatúru už citovanú v bode 80 vyššie). Podľa Komisie zvýhodnenie

narušujúce hospodársku súťaž udelené verejnoprávnym vysielateľom, akým je NOS vrátane výkonu jeho funkcií PO, vzniká vo vzťahu k ich konkurentom, čiže komerčným vysielateľom.

- 118 Okrem toho, keďže NOS spochybňuje dôvodnosť tohto odôvodnenia (pozri judikatúru už citovanú v bode 79 vyššie), treba odvolávajúc sa na neexistenciu skreslenia hospodárskej súťaže v prejednávanej veci v prvom rade pripomenúť, že článok 87 ods. 1 ES zakazuje pomoc poskytnutú štátmi, ktorá narúša „alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže“ tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov. Nebezpečenstvo alebo hrozba narušenia hospodárskej súťaže preto postačuje. Komisia nie je povinná preukázať skutočný účinok už poskytnutej pomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 23. februára 2006, Atzeni a i., C-346/03 a C-529/03, Zb. s. I-1875, bod 74). V prejednávanej veci Komisia nemusí teda preukázať, že príjemcovia dotknutých opatrení, čiže verejnoprávni vysielatelia vrátane NOS pri výkone jeho dvojitej funkcie, využili získané sumy na iné účely, čím narušili hospodársku súťaž.
- 119 V druhom rade podľa ustálenej judikatúry pomoc, ktorej účelom je oslobodiť určitý podnik od nákladov, ktoré by inak musel znášať v rámci svojej bežnej prevádzky alebo svojich bežných činností, v zásade narušuje podmienky hospodárskej súťaže (pozri rozsudky Súdu prvého stupňa z 8. júna 1995, Siemens/Komisia, T-459/93, Zb. s. II-1675, body 48 a 77 a tam citovanú judikatúru; z 30. apríla 1998, Vlaamse Gewest/Komisia, T-214/95, Zb. s. II-717, bod 43, a z 23. novembra 2006, Ter Lembeek/Komisia, T-217/02, Zb. s. II-4483, bod 177).
- 120 Financovanie poskytnuté NOS, či už ako PO, alebo ako NOS RTV, ho oslobodzuje od určitých prevádzkových nákladov, ktoré by musel bežne znášať, ako to uvádza Komisia v odôvodnení č. 93 napadnutého rozhodnutia. Skutočnosť, že je poverený plnením úlohy vo verejnom záujme a svoje funkcie vykonáva v súlade s ustanoveniami, ktoré túto funkciu upravujú, sama osebe nevyklučuje nebezpečenstvo skreslenia hospodárskej súťaže vo vzťahu k ostatným podnikom, iba ak by články 86 ES až 88 ES pozbavila

potrebného účinku, ako tvrdí Komisia. Podľa článku 86 ods. 2 ES podniky poverené plnením úloh vo verejnom záujme podliehajú pravidlám Zmluvy, najmä pravidlám hospodárskej súťaže. Úloha vo verejnom záujme môže byť totiž predmetom nadmernej kompenzácie zo strany dotknutého členského štátu, ktorá v okamihu jej preukázania sama osebe predstavuje nebezpečenstvo skreslenia na trhu, ktorý je ako v prípade vysielania otvorený konkurencii.

- 121 Navyše, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého konštatovanie skreslenia hospodárskej súťaže v odôvodnení č. 100 napadnutého rozhodnutia je v rozpore so závermi Komisie týkajúcimi sa neexistencie protisúťažného správania, treba zdôrazniť, že analýza účinku na hospodársku súťaž (bod 6.3 napadnutého rozhodnutia) je uskutočnená v rámci preskúmania existencie pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 ES (bod 6 napadnutého rozhodnutia). Naopak, protisúťažné správanie verejnoprávnych vysielateľov je predmetom bodu 8.5 napadnutého rozhodnutia v rámci preskúmania zlučiteľnosti dotknutých opatrení so zreteľom na článok 86 ods. 2 ES.

- 122 Je pritom zjavné, že judikatúra robí rozdiel medzi otázkou kvalifikácie opatrenia ako štátnej pomoci a otázkou jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom (rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. marca 2009, TF1/Komisia, T-354/05, Zb. s. II-471, bod 134). Komisia teda z právneho hľadiska správne v napadnutom rozhodnutí najprv preskúmala, či podmienky stanovené článkom 87 ods. 1 ES, aby bolo možné dotknuté opatrenie kvalifikovať ako štátnu pomoc, boli v prejednávanej veci splnené, vrátane schopnosti tohto opatrenia narušiť hospodársku súťaž, a potom preskúmala, či v prejednávanej veci platí výnimka stanovená v článku 86 ods. 2 ES. V tomto rámci a v súlade s amsterdamským protokolom treba najmä preskúmať, či sa verejnoprávni vysielatelia dopúšťajú na komerčných trhoch protisúťažného správania, ktoré nie je nevyhnutné na plnenie ich úlohy vo verejnom záujme (pozri v tejto súvislosti body 211 až 218 nižšie).

123 Nezistenie konkrétnej protisúťažnej praxe v rámci preskúmania proporcionality tejto kompenzácie nie je teda v rozpore s konštatovaním Komisie v súvislosti so skreslením hospodárskej súťaže na účely kvalifikácie *ad hoc* financovania ako štátnej pomoci. Neznamená to však, že toto financovanie nemôže narušiť hospodársku súťaž v zmysle článku 87 ES, ako to uvádza Komisia v odôvodnení č. 100 napadnutého rozhodnutia.

124 Tretiu časť štvrtého žalobného dôvodu NOS treba preto zamietnuť.

O nesprávnom výklade a uplatnení rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie, a nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia v tejto súvislosti

— Tvrdenia účastníkov konania

125 NOS v podstate tvrdí, že posúdenie Komisie, podľa ktorého *ad hoc* financovanie je novou pomocou, spočíva na nesprávnom výklade a uplatnení rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie, ako aj na nedostatočnom odôvodnení.

126 Po prvé NOS tvrdí, že Komisia sa nesprávne domnievala, že sa rozsudok Altmark, už citovaný v bode 13 vyššie, uplatňuje na pojednávanú vec.

- 127 Rozsudok Altmark, už citovaný v bode 13 vyššie, definuje podmienky, ktoré dovoľujú vnútroštátnemu súdu určiť, či určitá pomoc má, alebo nemá byť oznámená Komisii, ale nie je vhodným právnym rámcom na určenie toho, či určité opatrenie je, alebo nie je štátnou pomocou, čo je čisto vecnou otázkou.
- 128 Navyše rozsudok Altmark, už citovaný v bode 13 vyššie, ukladá v prvom rade procesné podmienky. Čo sa však týka podmienky, podľa ktorej kompenzácia nákladov na výkon služieb vo verejnom záujme musí byť najprv vymedzená na základe prísnych kritérií, mohlo by sa ukázať, že opatrenie, ktoré nespĺňa túto podmienku, nie je štátnou pomocou, pokiaľ udelená kompenzácia nepresahuje náklady na výkon služieb vo verejnom záujme. Navyše, ako vyplýva z oznámenia Komisie 97/C 209/03 o prvkoch štátnej pomoci pri predaji pozemkov a budov verejnoprávnymi orgánmi (Ú. v. ES C 209, 1997, s. 3; Mím. vyd. 08/001, s. 143), podmienka, že k predaju došlo prostredníctvom obstarávania, má len procesnú povahu.
- 129 Okrem toho rozsudok Altmark, už citovaný v bode 13 vyššie, skúma situácie, v ktorých súkromný prevádzkovateľ príležitostne plní záväzky vo verejnom záujme, pričom tieto záväzky majú obmedzený charakter a sú „uvádzané“ na trh s určitou pravidelnosťou. V prejednávanej veci pritom holandský systém verejnoprávneho vysielania je odlišný, pretože ide o systém neustáleho financovania. Nejde teda o otázku obstarávania alebo porovnania s výkonným komerčným prevádzkovateľom.
- 130 Po druhé NOS tvrdí, že Komisia mala s prihliadnutím na amsterdamský protokol, ktorý je prameňom primárneho práva, predbežne preskúmať existenciu štátnej pomoci. Podľa uvedeného protokolu možno o štátnej pomoci hovoriť len v prípade existencie nadmernej kompenzácie narušujúcej hospodársku súťaž v takom rozsahu, ktorý je v rozpore so záujmom Spoločenstva. V dôsledku toho *ad hoc* financovanie,

ktoré NOS získalo, nemožno považovať za štátnu pomoc, a Komisia sa teda dopustila nesprávneho výkladu článkov 87 ES a 88 ES.

- 131 Nemožno hovoriť o štátnej pomoci, pokiaľ neexistuje výhoda nezávisle od toho, či podmienky stanovené v rozsudku Altmark, už citovanom v bode 13 vyššie, sú, alebo nie sú splnené, ako vyplýva z rozhodnutia Komisie 2005/842/ES z 28. novembra 2005 o uplatňovaní článku 86 ods. 2 [ES] na štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (Ú. v. EÚ L 312, s. 67).
- 132 Nakoniec NOS zdôrazňuje, že Komisia, keď odkázala na rozsudok Altmark, už citovaný v bode 13 vyššie, nesprávne dospela k záveru, že poskytovanie technických služieb zo strany NOB v prospech verejnoprávnych vysielateľov je štátnou pomocou, hoci NOB bola príjemcom kompenzácie udelennej štátom za uvedené poskytovanie služieb, pričom táto kompenzácia pochádzala z prostriedkov, ktoré štát poskytuje NOS.
- 133 Po tretie NOS tvrdí, že Komisia v odôvodnení č. 96 napadnutého rozhodnutia dostatočne neodôvodnila svoje posúdenie spočívajúce v tom, že prevody prostriedkov z FOR, vyrovnávacích fondov, ako aj finančný príspevok z CoBo sa nezakladali na vopred stanovených objektívnych cieľoch a transparentných kritériách.
- 134 Komisia namieta proti argumentácii NOS, pričom spresňuje, že pre nejasnosť uvedených tvrdení dobre nepochopila predmet žalobného dôvodu.

— Posúdenie Všeobecným súdom

- 135 V prvom rade treba tvrdenie NOS týkajúce sa poskytovania technických služieb zo strany NOB verejnoprávnym vysielateľom zamietnuť ako neúčinné. Z odôvodnenia č. 137 napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že Komisia sa domnievala, že toto opatrenie nie je potrebné zahrnúť do jej výpočtov. Uvedené opatrenie nie je teda zahrnuté do hodnotenia nadmernej kompenzácie v súvislosti s verejnoprávnymi vysielateľmi a už vôbec nie do výšky nadmernej kompenzácie, ktorú získala PO a ktorej jedinej sa požadované zrušenie týkalo.
- 136 Po prvé, pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v súvislosti s rozsudkom Altmark, už citovaným v bode 13 vyššie, Komisia v odôvodnení č. 93 uvedeného rozhodnutia uvádza, že *ad hoc* financovanie hospodársky zvýhodňuje holandských verejnoprávných vysielateľov v tom zmysle, že tieto opatrenia ich oslobodzujú od prevádzkových nákladov, ktoré by inak museli znášať.
- 137 Ďalej v bode 6.2.1 napadnutého rozhodnutia nazvanom „Uplatniteľnosť rozsudku vo veci Altmark“ Komisia odpovedá na tvrdenie holandských orgánov a vysielateľov spočívajúce v tom, že *ad hoc* financovanie je podľa nich kompenzáciou čistých nákladov použitých na plnenie úlohy vo verejnom záujme. V poslednej vete odôvodnenia č. 94 napadnutého rozhodnutia je uvedené, že to by znamenalo, že opatrenia neposkytujú verejnoprávnym vysielateľom výhodu ani pomoc v súlade s rozsudkom Altmark, už citovaným v bode 13 vyššie.

- 138 Komisia teda v odôvodnení č. 95 napadnutého rozhodnutia taxatívne vymedzuje podmienky, ktoré musia byť podľa rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie, splnené, aby štátne opatrenia, ktoré kompenzujú čisté dodatočné náklady služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (SVHZ), nepredstavovali štátnu pomoc.
- 139 Nakoniec v odôvodneniach č. 96 až 98 napadnutého rozhodnutia Komisia odôvodňuje svoj záver obsiahnutý v odôvodnení č. 99 uvedeného rozhodnutia, podľa ktorého tri posledné z týchto podmienok nie sú v prejednávanej veci splnené.
- 140 Po prvé podľa Komisie prevody prostriedkov z FOR, vyrovnávacích fondov, ako aj finančný príspevok z CoBo sa nezakladali na vopred stanovených objektívnych cieľoch a transparentných kritériách. Po druhé *ad hoc* finančné opatrenia a financovanie zo strany CoBo nezohľadňujú všetky súvisiace príjmy verejnoprávnych vysielateľov a nezahŕňajú záruky potrebné na vylúčenie nadmernej kompenzácie. V dôsledku toho *ad hoc* financovanie skutočne spôsobilo vysokú nadmernú kompenzáciu. Po tretie holandskí verejnoprávni vysielatelia neboli vybraní ako poskytovatelia služieb všeobecného hospodárskeho záujmu na základe verejného obstarávania. Okrem toho nebola urobená žiadna analýza, aby sa dohliadalo na to, že výška kompenzácie bude obmedzená na základe ohodnotenia nákladov, ktoré stredný podnik, riadne spravovaný a primerane vybavený výrobným vybavením, aby zodpovedal požiadavkám na poskytovanie verejných služieb, musel spĺňať na výkon svojich povinností.
- 141 Treba konštatovať, že na rozdiel od tvrdení NOS za okolností v prejednávanej veci a najmä vzhľadom na obsah napadnutého rozhodnutia a predovšetkým na opis jednotlivých platieb uvedených v jeho odôvodneniach č. 35 až 45, odôvodnenie uvedeného rozhodnutia dovoľuje dotknutým osobám poznať dôvody záverov Komisie

týkajúcich sa nedodržania kritérií vyplývajúcich z rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie, a Všeobecnému súdu vykonať preskúmanie.

- 142 Komisia v napadnutom rozhodnutí dostatočne jasne odôvodnila skutočnosti a právne dôvody, ktoré sú dôležitým základom štruktúry rozhodnutia v tejto súvislosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Ter Lembeek/Komisia, už citovaný v bode 119 vyššie, bod 246).
- 143 Po druhé, čo sa týka tvrdenia NOS uvedeného v žalobe, podľa ktorého podmienky vyplývajúce z rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie, sú určené výlučne vnútroštátnemu súdu, nespočíva na žiadnom právnom základe a nemá žiadnu oporu v citovanom rozsudku.
- 144 Z bodov 87 až 94 rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie, totiž jasne vyplýva, že zásady, ktoré v ňom uviedol Súdny dvor, majú všeobecné uplatnenie, hoci sú vyjadrené v rámci návrhu na začatie prejudiciálneho konania podaného vnútroštátnym súdom. Súdny dvor neobmedzil zásadu uvedenú v rozsudku Altmark, už citovanom v bode 13 vyššie, na konkrétny prípad, ani nevyčlenil jeho uplatnenie vnútroštátnemu súdu, ani nevytlúčil jeho uplatnenie v odvetví verejnoprávneho vysielania.
- 145 V rozsudku TF1/Komisia, už citovanom v bode 122 vyššie (bod 130), Súd prvého stupňa spresnil, že z úplne jednoznačného znenia rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie, vyplýva, že jediným a výlučným účelom štyroch v ňom uvedených podmienok je kvalifikácia predmetného štátneho opatrenia ako štátnej pomoci, či presnejšie určenie existencie zvýhodnenia.

- 146 Štátny zásah, ktorý nespĺňa jednu alebo viacero z uvedených podmienok, treba považovať za štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES (rozsudok TF1/Komisia, už citovaný v bode 122 vyššie, bod 129).
- 147 Holandské orgány a verejnoprávni vysielatelia v prejednávanej veci tvrdili presne to, že *ad hoc* financovanie predstavuje pre týchto vysielateľov kompenzáciu čistých výdavkov použitých na plnenie ich úlohy vo verejnom záujme, takže Komisia z právneho hľadiska a bez toho, aby sa dopustila nesprávneho posúdenia, správne v rámci preskúmania hospodárskej výhody preverila, či v prejednávanej veci boli splnené podmienky uvedené v rozsudku Altmark, už citovanom v bode 13 vyššie.
- 148 Treba takisto uviesť, že hoci NOS namieta proti uplatneniu rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie, v prejednávanej veci, nespochybňuje záver Komisie uvedený v odôvodnení č. 99 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého podmienky rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie, nie sú splnené. NOS neposkytol žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátil tvrdenia Komisie uvedené v odôvodneniach č. 96 až 98 napadnutého rozhodnutia.
- 149 Po tretie, pokiaľ ide o amsterdamský protokol, na jednej strane treba zdôrazniť, že tento protokol nevylučuje, že financovanie verejnoprávneho vysielania by mohlo predstavovať štátnu pomoc. Uvádza totiž, že ustanovenia Zmluvy nemajú vplyv na právomoc členských štátov pri poskytovaní financovania verejnoprávneho vysielania, pokiaľ je takéto financovanie poskytované vysielacím organizáciám na plnenie ich úlohy vo verejnom záujme tak, ako je mu zverené, vymedzené a organizované v každom členskom štáte, a pokiaľ takéto financovanie neovplyvňuje obchodné podmienky a hospodársku súťaž v Spoločenstve v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom, pričom sa berie do úvahy uskutočnenie náhrad za verejnoprávnu službu. NOS teda nemôže tvrdiť, že amsterdamský protokol vylučuje uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže a zakazuje Komisii preskúmať, či *ad hoc* financovanie

hospodársky zvýhodňuje holandských verejnoprávnych vysielateľov, vychádzajúc pritom z kritérií stanovených Súdnyim dvorom v rozsudku Altmark, už citovanom v bode 13 vyššie.

- 150 Na druhej strane Komisia nespochybňuje základnú úlohu amsterdamského protokolu pri posúdení financovania poskytnutého prevádzkovateľom vysielania na účely plnenia ich úlohy vo verejnom záujme. Komisia naň navyše odkazuje v odôvodnení č. 122 napadnutého rozhodnutia, ktorý sa nachádza v jeho bode 8 nazvanom „Zlučiteľnosť pomoci na základe článku 86 ods. 2 Zmluvy o ES“. Komisia pri tomto preskúmaní vychádzala takisto z judikatúry (odôvodnenia č. 113 a 114 napadnutého rozhodnutia) a oznámenia o vysielaní, ktoré sa odvoláva najmä na amsterdamský protokol. Nemožno teda tvrdiť, že Komisia uvedený protokol nezohľadnila.
- 151 Po štvrté, pokiaľ ide o rozhodnutie 2005/842, ani to nijak nepotvrďuje tvrdenie, podľa ktorého by mala Komisia nesprávne v prejednávanej veci uplatniť rozsudok Altmark, už citovaný v bode 13 vyššie.
- 152 Podľa odôvodnenia č. 5 rozhodnutia 2005/842 totiž:

„Ak sú tieto štyri kritériá splnené, náhrada za služby vo verejnom záujme nepredstavuje štátnu pomoc a články 87 [ES] a 88 [ES] zmluvy sa neuplatňujú. Ak členské štáty tieto kritériá nerespektujú a ak sú splnené všeobecné kritériá pre uplatňovanie článku 87 ods. 1 zmluvy, náhrada za služby vo verejnom záujme predstavuje štátnu pomoc a podlieha článkom 73 [ES], 86 [ES], 87 [ES] a 88 [ES]. Toto rozhodnutie by sa

preto malo vzťahovať iba na náhradu za služby vo verejnom záujme pokiaľ predstavuje štátnu pomoc.“

- 153 Navyše článok 1 rozhodnutia 2005/842 stanovuje, že jeho cieľom je stanoviť podmienky, podľa ktorých sa štátna pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udelené určitým podnikom povereným poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu má považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom a má sa vyňať z oznamovacej povinnosti podľa článku 88 ods. 3 ES.
- 154 Z toho vyplýva, že rozhodnutie 2005/842 nijako samo osebe nedefinuje podmienky, ktoré musia kompenzácie za služby vo verejnom záujme spĺňať, najmä pokiaľ ide o poskytnuté zvýhodnenie s cieľom vyhnúť sa kvalifikácii za štátnu pomoc, ale sa neuplatňuje na opatrenia, ktoré už boli kvalifikované ako štátna pomoc, pri ktorej ide o určenie, či je zlučiteľná so spoločným trhom. Navyše na rozdiel od toho, čo tvrdí NOS, rozhodnutie 2005/842 sa výslovne odvoláva na kritériá stanovené Súdnym dvorom v rozsudku Altmark, už citovanom v bode 13 vyššie, s cieľom vopred určiť existenciu štátnej pomoci v danej oblasti.
- 155 Komisia teda z právneho hľadiska správne v napadnutom rozhodnutí najprv preskúmala, či kritériá stanovené Súdnym dvorom v rozsudku Altmark, už citovanom v bode 13 vyššie, sú splnené, aby určila, či *ad hoc* financovanie predstavuje štátnu pomoc, a po tom, čo dospela k záveru o existencii štátnej pomoci, preskúmala jej zlučiteľnosť so spoločným trhom (pozri v tomto zmysle rozsudok TF1/Komisia, už citovaný v bode 122 vyššie, body 134 až 147).
- 156 Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie, ktoré NOS vo svojej replike zrejme zakladá na oznámení Komisie 97/C 209/03 o prvkoch štátnej pomoci pri predaji pozemkov a budov verejnoprávnymi orgánmi, je v každom prípade irelevantné. V prejednávanej veci sa

napadnuté rozhodnutie totiž týka vysielania a nie predaja pozemkov a budov. Uvedená analógia teda nespočíva na žiadnom základe.

- 157 Žiadne z tvrdení NOS, ktoré uviedlo na podporu svojho druhého žalobného dôvodu, nie je dôvodné, a treba preto tento žalobný dôvod zamietnuť.
- 158 NOS teda v súvislosti s kvalifikáciou *ad hoc* financovania ako štátnej pomoci nepreukázalo nesprávnosť a nedostatočné odôvodnenie záverov Komisie v napadnutom rozhodnutí.

O nesprávnej kvalifikácii ad hoc financovania ako novej pomoci a nedostatočnom odôvodnení v tejto súvislosti

Tvrdenia účastníkov konania

- 159 Žalobcovia v podstate tvrdia, že Komisia porušila článok 88 ES a nariadenie č. 659/1999, keď kvalifikovala *ad hoc* financovanie ako novú pomoc. Napadnuté rozhodnutie je navyše v tejto súvislosti nedostatočne odôvodnené.
- 160 Komisia nesprávne odlišuje *ad hoc* financovanie od ročných štátnych platieb. Jednak *ad hoc* financovanie podobne ako ročné štátne platby nepredstavuje automatické poskytnutie prostriedkov. Oba tieto druhy financovania sa udeľujú na základe

osobitného rozhodnutia príslušného ministra. Okrem toho tak *ad hoc* financovanie, ako aj pravidelné ročné platby sa poskytujú na dosiahnutie osobitných cieľov, a to na výkon úloh, ktoré pre verejnoprávne vysielanie určuje článok 13c Mediawet.

- 161 Po prvé, pokiaľ ide o *ad hoc* financovanie, ktoré predstavuje vyrovnávacie platby zo strany FOR a CoBo, žalobcovia tvrdia, že je súčasťou pravidelného financovania verejnoprávnych vysielateľov. *Ad hoc* financovanie totiž pochádza z toho istého zdroja ako pravidelné ročné platby, ktorým je rozpočet pre médiá zavedený pred rokom 1958, a podlieha tým istým finančným pravidlám, ktorých zásady boli stanovené pred rokom 1958. *Ad hoc* financovanie neprešlo nijakými podstatnými zmenami, keďže naďalej pochádza z Algemene Omroep Reserve (všeobecná rezerva pre vysielanie, ďalej len „AOR“).
- 162 Žalobcovia sa odvolávajú na rozsudok Súdneho dvora z 9. augusta 1994, *Namur-Les assurances du crédit* (C-44/93, Zb. s. I-3829). Podľa nich z tohto rozsudku vyplýva, že uskutočnenie nových činností podniku, ktorému je poskytnuté financovanie na základe existujúceho systému, treba považovať za existujúcu pomoc a skutočnosť, že financovanie spočíva na novom právnom základe, nestačí na konštatovanie, že predmetné opatrenie predstavuje novú pomoc. Z judikatúry vyplýva, že spôsob, akým sa uvoľňujú fondy, nie je rozhodujúci pre kvalifikáciu novej alebo existujúcej pomoci.
- 163 Posúdenie, podľa ktorého *ad hoc* financovanie je odlišné od pravidelných ročných platieb z dôvodu, že spočívajú na inom právnom základe, je vecne nesprávne.

- 164 Po druhé žalobcovia tvrdia, že Komisia nesprávne kvalifikovala opatrenie, na základe ktorého sa vypláca časť z programových rezerv verejnoprávnych vysielateľov v prospech PO, ako novú pomoc. Holandské kráľovstvo dodáva, že Komisia nedostatočne odôvodnila túto kvalifikáciu.
- 165 Podľa žalobcov tento prevod rezerv v prospech PO je svojou povahou existujúcou pomocou, pretože tieto rezervy pochádzajú z verejných prostriedkov poskytnutých v rámci pravidelných ročných platieb. Komisia nepreukázala, že tieto rezervy pochádzajú z *ad hoc* financovania.
- 166 Okrem toho NOS tvrdí, že prevod predmetných rezerv bol schválený na schôdzi medzi jeho zástupcami a členmi Komisie poverenými otázkami hospodárskej súťaže uskutočnenej 28. júna 2005.
- 167 Pokiaľ ide o Holandské kráľovstvo, to tvrdí, že prevod programových rezerv v prospech PO je dôsledkom účinného opatrenia, ktoré navrhla Komisia v rámci konania o existujúcej pomoci. Je teda neprijateľné, aby v dôsledku tohto opatrenia vznikla nová pomoc, ktorej vrátenie by Komisia mohla následne požadovať.
- 168 Po tretie sa NOS domnieva, že poskytovanie technických služieb verejnoprávny vysielateľom zo strany NOB nie je štátnou pomocou, a že v každom prípade nie je novou štátnou pomocou. Uvedené poskytovanie technických služieb zo strany NOB nie je bezplatné.

- 169 Komisia v prvom rade zdôrazňuje, že pre spor má význam len zistenie, či financovanie zo strany FOR a prevod programových rezerv v prospech PO predstavuje novú pomoc. Okrem toho spochybňuje argumentáciu žalobcov založenú na tvrdení, že *ad hoc* financovanie predstavuje existujúcu pomoc.

Posúdenie Všeobecným súdom

- 170 V prvom rade treba tvrdenia žalobcov spočívajúce v tom, že financovanie z vyrovnávacích fondov a CoBo nie je nová pomoc, zamietnuť ako neúčinné. Z ich návrhov (pozri body 18 a 20 vyššie), a pokiaľ ide o NOS, z jeho spresnení, ktoré v tejto súvislosti uviedol na pojednávaní (pozri bod 66 vyššie), totiž vyplýva, že žalobcovia zúžili predmet svojich žalôb na zrušenie článku 1 ods. 1 a 2 napadnutého rozhodnutia. Uvedené tvrdenia týkajúce sa financovania z vyrovnávacích fondov a CoBo preto nemajú vplyv na výsledok sporu, ktorý sa týka len *ad hoc* financovania v prospech NOS pri výkone jeho funkcií PO, ktorého vrátenie sa požaduje, čiže financovania zo strany FOR a prevodu rezerv verejnoprávnych vysielateľov (pozri tabuľku 4 v odôvodnení č. 152 napadnutého rozhodnutia, odôvodnenia č. 154, 178 a 179 napadnutého rozhodnutia a článok 1 ods. 2 napadnutého rozhodnutia). Čo sa týka neúčinného charakteru argumentácie žalobcov týkajúcej sa bezplatného poskytovania technických služieb zo strany NOB, možno odkázať na bod 135 vyššie.
- 171 Po prvé, pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v súvislosti s kvalifikáciou novej pomoci, Komisia v bode 2.3 napadnutého rozhodnutia opísala jednotlivé finančné zdroje verejnoprávnych vysielateľov vrátane ročných platieb a *ad hoc* financovania, ako aj prostriedkov pochádzajúcich z FOR. V bode 2.4 napadnutého rozhodnutia Komisia takisto podrobne opísala rezervy jednotlivých vysielateľov

a v odôvodnení č. 49 napadnutého rozhodnutia uviedla, že v roku 2005 PO rozhodla, že časť programových rezerv má byť prevedená na ňu zo strany vysielateľov, ktorí budú pritom oprávnení si z nich časť ponechať. Komisia dodala, že verejnoprávni vysielatelia previedli v prospech PO sumu vo výške 42,457 milióna eur.

- 172 Kvalifikácia *ad hoc* financovania ako novej pomoci je obsiahnutá v bode 7 napadnutého rozhodnutia (odôvodnenia č. 106 až 111 napadnutého rozhodnutia). Komisia tu urobila rozdiel medzi ročnými platbami uskutočnenými na základe článku 110 Mediawet, ktoré predstavujú existujúcu pomoc, a *ad hoc* financovaním.
- 173 V odôvodnení č. 109 napadnutého rozhodnutia Komisia podrobne opísala päť prvkov, ktoré odlišujú *ad hoc* financovanie od pravidelných ročných platieb a ktoré svedčia proti jeho kvalifikácii ako existujúcej pomoci:

- právny základ pre platby *ad hoc* bol vytvorený po nadobudnutí účinnosti zmluvy ES, čiže čo sa týka platieb relevantných pre tento spor, v roku 1998, pokiaľ ide o možnosť *ad hoc* financovania z FOR,
- platby sa realizovali iba od roku 1994, platby z FOR od roku 1999,
- *ad hoc* platby nie sú platby, na ktoré majú verejnoprávni vysielatelia nárok, pričom ich vyplatenie nie je automatickým procesom,

- 176 Po druhé, pokiaľ ide o nesprávne posúdenie, ktorého sa mala dopustiť Komisia, keď kvalifikovala *ad hoc* financovanie ako novú pomoc, z článku 1 nariadenia č. 659/1999 vyplýva, že kvalifikácia existujúcej pomoci sa vzťahuje na všetky pomoci, ktoré boli prijaté pred nadobudnutím účinnosti Zmluvy ES v dotknutých členských štátoch, a na každú pomoc, ktorá bola schválená Komisiou alebo Radou, a že za novú pomoc treba považovať každú úpravu existujúcej pomoci.
- 177 Podľa tohto jednoznačného znenia sa nemá považovať za novú pomoc „každá upravená existujúca pomoc“, ale len zmenu ako takú možno kvalifikovať ako novú pomoc. Teda len za predpokladu, že úprava ovplyvňuje pôvodnú schému z hľadiska jej samotnej podstaty, táto schéma sa zmení na novú schému pomoci. O podstatnej zmene však nemožno hovoriť vtedy, ak nový prvok možno zjavne odčleniť od pôvodnej schémy pomoci (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. apríla 2002, Government of Gibraltar/Komisia, T-195/01 a T-207/01, Zb. s. II-2309, body 109 a 111).
- 178 Článok 88 ods. 3 ES stotožňuje zmeny existujúcej pomoci s novou pomocou preto, aby sa zabránilo tomu, že členské štáty budú obchádzať povinnosť oznámenia tejto novej pomoci tak, že rovnaký výsledok dosiahnu rozšírením rozsahu schémy, ktorá je už v platnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 9. októbra 1984, Heineken Brouwerijen, 91/83 a 127/83, Zb. s. 3435, bod 17).
- 179 V prejednávanej veci je nesporné, že samotné *ad hoc* financovanie vrátane prevodu rezerv v prospech PO v roku 2005 sa v napadnutom rozhodnutí kvalifikuje ako nová pomoc (odôvodnenia č. 111 a 146 napadnutého rozhodnutia). Komisia v odôvodnení č. 8 napadnutého rozhodnutia uvádza, že ročné platby a stimulačný fond (Stifo) sú preskúmané v inom konaní o existujúcej pomoci. Na pôvodnú schému existujúcej pomoci sa teda napadnuté rozhodnutie nevzťahuje.

- 180 Pomoc možno kvalifikovať ako novú schému pomoci alebo jej zmenu so zreteľom na ustanovenia, ktoré pomoc upravujú, na ich pravidlá a obmedzenia (pozri v tomto zmysle rozsudok *Namur-Les assurances du crédit*, už citovaný v bode 162 vyššie, bod 28).
- 181 NOS sa odvoláva práve na judikatúru vyplývajúcu z rozsudku *Namur-Les assurances du crédit*, už citovaného v bode 162 vyššie, pri tvrdení, že hoci môžu byť prvky, na ktoré poukazuje Komisia v odôvodnení č. 109 napadnutého rozhodnutia (pozri bod 173 vyššie), dôvodné, žiaden z nich nie je rozhodujúci.
- 182 Niektoré prvky *ad hoc* financovania sa istotne v niektorých súvislostiach približujú mechanizmom, ktoré existovali v minulosti, alebo mechanizmom niektorých ročných platieb. To však nič nemení na skutočnosti, že prvky, ktoré charakterizujú *ad hoc* financovanie, ako celok majú charakter novej pomoci oddeliteľnej od schémy zavedenej v roku 1958. To vylučuje ich prepojenie s existujúcou pomocou, pretože kontext v tejto veci nemožno porovnať s kontextom vo veci, v ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom *Namur-Les assurances du crédit*, už citovaným v bode 162 vyššie.
- 183 Žalobcovia totiž nepredložili žiaden dôkaz, ktorým by spochybnili tvrdenia Komisie spočívajúce v tom, že právny základ *ad hoc* financovania bol prijatý po nadobudnutí účinnosti Zmluvy ES a že k nepravidelnému a nie automatickému vyplácaniu, ktoré ale zodpovedalo presne stanoveným potrebám, došlo, pokiaľ ide o prejednávanú vec, len od roku 1999.
- 184 Čo sa týka FOR, hoci podľa žalobcov toto financovanie naďalej spadá pod všeobecný rozpočet pre médiá, nespochybňujú, že FOR bol vytvorený až v roku 1997. Články 106a a 170c *Mediawet*, ktoré sa týkajú FOR, nadobudli účinnosť v roku 1998. Hoci návrh zákona predpokladal vytvorenie FOR v roku 1953, nič to nemení na tom, že tento návrh zákona nebol prijatý.

- 185 Navyše, čo sa týka tvrdení žalobcov, podľa ktorých platby podobné tým, ktoré boli na tomto základe, boli už mnoho rokov vyplácané z AOR, treba konštatovať, že nijako nepreukazujú nesprávnosť tvrdení Komisie v odôvodnení č. 109 druhej zarážke napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého najmä platby z FOR začali v roku 1999, ani v odôvodnení č. 146 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého sa o prevode časti rezerv verejnoprávnych vysielateľov v prospech PO za určitých podmienok rozhodlo v roku 2005.
- 186 Presnejšie, pokiaľ ide o prevod nadbytku rezerv vo výške 42,457 milióna eur v prospech PO, z napadnutého rozhodnutia jasne vyplýva, že Komisia sa domnievala, že ide o novú pomoc poskytnutú PO, o ktorej sa po prvýkrát rozhodlo v roku 2005 a ktorá sa zakladá na článku 109a Mediawet, ktorý ukladá verejnoprávny vysielateľom, ktorých rezervy presahujú maximálne stanovenú výšku, vyplatiť rozdiel PO, a nie o ročnú platbu v zmysle článkov 101 a 110 Mediawet.
- 187 Je pritom potrebné konštatovať, že k uvedenému prevodu rezerv verejnoprávnych vysielateľov skutočne došlo po prvýkrát v roku 2005 v nadväznosti na rozhodnutie holandských orgánov, ktorým bolo každému verejnoprávny vysielateľovi povolené vytvárať vlastné rezervy dosahujúce maximálne 5 až 10 % ich ročného rozpočtu. Tento prevod sa opieral o článok 109a Mediawet, ktorý bol do uvedenej právnej úpravy začlenený po nadobudnutí účinnosti Zmluvy. Tento prevod nie je teda v žiadnom prípade súčasťou ročných platieb v zmysle článkov 101 a 110 Mediawet, ktoré upravujú existujúcu pomoc. Navyše z prílohy listu holandských orgánov z 1. septembra 2005 vyplýva, že potreba vykonávať takéto prevody vznikla z dôvodu, že bežný rozpočet nepostačoval na uskutočnenie cieľov v hlavných oblastiach produkcie programov, takže tento prevod zodpovedal takisto presne stanoveným potrebám (pozri tiež body 182 a 183 vyššie). Podľa článku 1 nariadenia č. 659/1999 a judikatúry citovanej v bodoch 177 a 180 vyššie tento prevod, ktorý znížil celkovú kompenzáciu, ktorá bola poskytnutá jednotlivým verejnoprávny vysielateľom takým spôsobom, že zvýšil nadmernú kompenzáciu v prospech PO, treba preto kvalifikovať ako novú pomoc,

ktorá dopĺňa existujúcu pomoc, ktorá je už PO poskytovaná. Ak by táto kvalifikácia v prejednávanej veci neexistovala, stačilo by členskému štátu uskutočniť uvedený prevod, aby sa aspoň sčasti vyhol opodstatnenej povinnosti vrátiť prostriedky.

- 188 Preto v rozsahu, v akom žalobcovia bez toho, aby spochybnili v tomto rámci štátnu pomoc poskytnutú PO, poukazujú na to, že rezervy verejnoprávnych vysielateľov v predchádzajúcom štádiu sa možno čiastočne skladajú z existujúcej pomoci, sú ich tvrdenia neúčinné (pozri tiež bod 239 nižšie). Aj keby sa táto skutočnosť preukázala, nič to nemení na tom, že celkovú pomoc poskytnutú PO treba považovať za novú.
- 189 Žalobcovia v každom prípade na podporu svojich tvrdení o tom, že rezervy verejnoprávnych vysielateľov sa čiastočne skladajú z existujúcej pomoci, nepredložili žiaden dôkaz, či už v číselných údajoch, alebo inej podobe.
- 190 Komisia v odôvodnení č. 141 napadnutého rozhodnutia uviedla, že len štrnásť verejnoprávnych vysielateľov získalo nadmernú kompenzáciu, ktorá priniesla zisky vo výške 32 miliónov eur, ktoré sa vo všeobecnosti previedli do ich programových rezerv. Komisia tvrdí, že nadmerná kompenzácia, ktorá bola poskytnutá každému vysielateľovi, bola vypočítaná rovnakým spôsobom, aký je uvedený v napadnutom rozhodnutí pre NOS za výkon jeho funkcií PO, proti čomu žalobcovia nenamietajú. V tejto súvislosti z listu, ktorý Komisia 22. decembra 2005 poslala holandským orgánom, a najmä z tabuľky priloženej ako príloha I vyplýva, že Komisia skutočne uvedené orgány požiadala, aby jej predložili náklady a príjmy vysielateľov za obdobie od roku 1994 do roku 2005, pričom rozlišovala medzi čistými nákladmi na činnosti vykonávané vo verejnom záujme, bežnými ročnými platbami, prípadným nadbytkom alebo deficitom a oddelene jednotlivými *ad hoc* platbami, aby mohla v konečnom dôsledku vypočítať prípadnú nadmernú kompenzáciu. Rovnako ako v prípade PO Komisia mohla na základe číselných údajov, ktoré jej poskytli holandské orgány 3. februára 2006, vypočítať

nadmernú kompenzáciu, ktorá bola poskytnutá jednotlivým verejnoprávnym vysielateľom v podobe *ad hoc* platieb a ktoré zásobovali ich programové rezervy. Žalobcovia len všeobecne uvádzajú, pričom popierajú celkovú existenciu novej pomoci, že návrh na vrátenie sa sčasti týka súm vyplatených na základe existujúcej pomoci, čo však nestačí na to, aby sa potvrdili ich tvrdenia.

- 191 V tejto súvislosti treba dodať, že hoci Komisia v odôvodnení č. 153 napadnutého rozhodnutia ohodnotila nadmernú kompenzáciu, ktorú získala PO v období od roku 1994 do roku 2005, na 98,365 milióna eur a považovala ju za pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom, v odôvodnení č. 154 napadnutého rozhodnutia obmedzila výšku sumy, ktorá sa má vrátiť, na 76,327 milióna eur, ktorá zodpovedá samotným *ad hoc* platbám, „ktoré neboli poskytnuté v kontexte existujúcich opatrení pomoci“.
- 192 Jednoznačne nejde o omyl pri výpočte, ako to tvrdí NOS. Naopak, ide o odpoveď na obavy vyjadrené NOS, a to, aby neboli do sumy, ktorá sa má vrátiť, započítané nadmerné kompenzácie vyplývajúce z existujúcej pomoci. Komisia mala v úmysle práve obmedziť vrátenie sumy len na novú pomoc vyplatenú v podobe *ad hoc* platieb, čiže platby z FOR a prevod sumy vo výške 42,457 milióna eur v prospech PO z rezerv vysielateľov v roku 2005. Z tabuľky 4 uvedenej v odôvodnení č. 152 napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že zaokrúhlená suma vo výške 98,4 milióna eur zahŕňa okrem *ad hoc* platieb vo výške 76,3 milióna eur nadmernú kompenzáciu vo výške 20,7 milióna eur, ktorú PO získala a ktorá zodpovedá rozdielu medzi jej ročnými platbami a jej potrebami na verejné financovanie. Na túto nadmernú kompenzáciu sa nevzťahuje povinnosť vrátenia, ktorú ukladá napadnuté rozhodnutie.
- 193 Okrem toho, pokiaľ Holandské kráľovstvo tvrdí, že prevod rezerv verejnoprávných vysielateľov v prospech PO je plnením návrhu Komisie v rámci konania o existujúcej pomoci, treba toto tvrdenie zamietnuť ako nedôvodné.

- 194 Po prvé Holandské kráľovstvo v tejto súvislosti nepredložilo žiaden dôkaz.
- 195 Po druhé, ako bolo uvedené vyššie (pozri bod 187), z prílohy listu zaslaného holandskými orgánmi Komisii 1. septembra 2005 vyplýva, že opatrenie týkajúce sa prevodu uvedených rezerv je odôvodnené tým, že bežný rozpočet vyčlenený na vzdelanie, kultúru a vedu nepostačoval na dosiahnutie cieľov v hlavných oblastiach produkcie programov. Toto odôvodnenie nijako nesúvisí s konaním o existujúcej pomoci.
- 196 Po tretie, keďže PO nie je štátnym orgánom, prevod uvedených rezerv v jej prospech nepredstavuje vrátenie týchto súm štátu. Komisia preto v každom prípade z právneho hľadiska správne namieta proti tomu, že by uvedený prevod mohol zodpovedať jej návrhu v rámci konania o existujúcej pomoci. Za predpokladu, že by sa v tomto ohľade potvrdila prípadná kladná reakcia člena Komisie povereného otázkami hospodárskej súťaže v súvislosti s plánovaným prevodom uvedených rezerv počas stretnutia s NOS – podľa Komisie neformálneho –, ktoré sa uskutočnilo 28. júna 2005, mohla sa týkať len prevodu uvedených rezerv holandskému štátu. NOS nepreukázalo, že by Komisia schválila uvedený prevod v prospech PO.
- 197 Navyše, hoci je pravda, že holandské orgány mohli uviesť, že ich cieľom bolo previesť nadbytok rezerv v prospech AOR, ktoré je štátnou rezervou a je súčasťou rozpočtu pre médiá, z poznámky pod čiarou 62 v odôvodnení č. 149 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že holandská vláda sa sama listom zo 4. mája 2006 zaviazala zaviesť toto pravidlo do zákona o rozpočte na rok 2006, aby zaručila jeho uplatňovanie do prijatia Mediawet v roku 2007. Holandské kráľovstvo nepreukázalo, že toto pravidlo sa uplatňovalo už v čase prijatia napadnutého rozhodnutia.

198 Druhý žalobný dôvod Holandského kráľovstva a prvý žalobný dôvod NOS, ktoré sa zakladajú na nesprávnej kvalifikácii *ad hoc* financovania ako novej pomoci, treba preto zamietnuť.

O nesprávnom uplatnení článku 86 ods. 2 ES a pochybení pri výpočte vytýkanej nadmernej kompenzácie, ako aj nedostatočnom odôvodnení v tejto súvislosti

199 Tretí žalobný dôvod, ktorý Holandské kráľovstvo uviedlo subsidiárne, je rozdelený na tri časti. V prvej časti Holandské kráľovstvo tvrdí, že Komisia nesprávne dospela k záveru o existencii nadmernej kompenzácie, hoci nekonštatovala žiadne skutočné skreslenie hospodárskej súťaže. V druhej časti uvádza, že sa Komisia dopustila nesprávneho posúdenia a nespĺnila si povinnosť dostatočného odôvodnenia, pretože nezistovala, či časť pomoci vyhlásenej za nezlučiteľnú so spoločným trhom vo výške 33,870 milióna eur mohla skutočne slúžiť na nadmernú kompenzáciu PO. V tretej časti tvrdí, že Komisia mala na sumu prevedenú v prospech PO uplatniť 10%-nú tolerančnú sadzbu, ktorú uplatnila na verejnoprávnych vysielateľov.

200 NOS vo svojom treťom žalobnom dôvode v podstate tvrdí, že Komisia nesprávne dospela k záveru, že medzi *ad hoc* financovaním a nadmernou kompenzáciou, ktorej vrátenie nariaďuje, existuje súvislosť. Komisia takisto nedostatočne odôvodnila napadnuté rozhodnutie v tejto súvislosti a urobila nesprávny výklad článkov 86 ES až 88 ES. NOS vo svojom piatom žalobnom dôvode uvádza, že Komisia nesprávne uplatnila článok 86 ods. 2 ES a nedostatočne odôvodnila napadnuté rozhodnutie, pretože v rámci preskúmania proporcionality nepreskúmala súvislosť medzi existenciou údajnej nadmernej kompenzácie a neexistenciou skreslenia hospodárskej súťaže.

- 201 Po prvé je potrebné preskúmať porušenie článku 86 ods. 2 ES v súvislosti s posúdením proporcionality, po druhé neexistenciu súvislosti medzi *ad hoc* financovaním a vytýkanou nadmernou kompenzáciou, ako aj nákladmi, ktoré sa majú zohľadniť pri výpočte tejto kompenzácie, po tretie nesprávne zohľadnenie súm z FOR pri výpočte nadmernej kompenzácie, ktorú získala PO, a po štvrté nezohľadnenie 10%-nej tolerančnej sadzby schválenej Komisiou vo výpočte sumy, ktorá sa má vrátiť, súvisiacej s prevodom programových rezerv.

O porušení článku 86 ods. 2 ES v súvislosti s posúdením proporcionality

— Tvrdenia účastníkov konania

- 202 Holandské kráľovstvo v podstate tvrdí, že Komisia porušila článok 86 ods. 2 ES a článok 87 ods. 1 ES, keď dospela k záveru o nerešpektovaní zásady proporcionality, hoci nezistila žiadne protisúťažné správanie, pričom si odporovala. Komisia teda nesprávne nariaďuje vrátenie súm uvedených v napadnutom rozhodnutí, pretože k skresleniu hospodárskej súťaže nedošlo. Holandské kráľovstvo sa v tejto súvislosti odvoláva na bod 58 oznámenia o vysielaní. Spresňuje, že v konečnom dôsledku si nemyslí, že Komisia mala predložiť osobitný dôkaz preukazujúci protisúťažné správanie, ale uvádza, že samotná Komisia konštatovala, že preskúmané opatrenia nespôsobili protisúťažné správanie.

- 203 Čo sa týka NOS, to po prvé tvrdí, že Komisia nesprávne uplatnila článok 86 ods. 2 ES a nedostatočne odôvodnila napadnuté rozhodnutie, pretože v rámci preskúmania proporcionality nepreskúmala súvislosť medzi existenciou údajnej nadmernej kompenzácie a neexistenciou skreslenia hospodárskej súťaže. V tejto súvislosti NOS nesúhlasí s tvrdením Komisie spočívajúcim v tom, že tento žalobný dôvod je totožný s treťou časťou jeho štvrtého žalobného dôvodu. NOS totiž tvrdí, že zatiaľ čo v rámci tretej časti svojho štvrtého žalobného dôvodu poukazuje na neexistenciu skreslenia hospodárskej súťaže v prejednávanej veci, čo je nevyhnutnou podmienkou na kvalifikáciu opatrenia ako pomoci, v rámci tohto žalobného dôvodu tvrdí, že Komisia mala preskúmať, že neexistuje skreslenie hospodárskej súťaže so zreteľom na skutočnosť, že NOS je poverené plnením úlohy vo verejnom záujme.
- 204 Na jednej strane podľa NOS mala Komisia prihliadnúť na skutočnosť, že oneskorené využitie získaných prostriedkov v určitom období je odôvodnené obmedzeným charakterom holandskej jazykovej oblasti.
- 205 NOS v tejto súvislosti namieta proti tomu, že v skúmanom období získalo prostriedky, ktoré presahovali jeho čisté náklady na výkon služieb vo verejnom záujme. Tvrdí, že je bežné, že objednaná televízna produkcia je k dispozícii a dodaná až v nasledujúcom roku. Tvrdenia Komisie spočívajúce v tom, že zohľadňuje túto skutočnosť na základe pravidla 10% ich ročného rozpočtu, ktoré si môžu vysielatelia ponechať vo forme rezerv, nie sú presvedčivé, pretože by mala zohľadniť všetky relevantné okolnosti v prejednávanej veci. Pokiaľ ide o tieto okolnosti, NOS tvrdí, že obmedzený charakter holandskej jazykovej oblasti často predstavuje vážne problémy s nájdením dobrých producentov alebo hercov v krátkom čase a spôsobuje omeškania.
- 206 Na druhej strane NOS tvrdí, že Komisia mala zohľadniť skutočnosť, že nadmerná kompenzácia v blízkej budúcnosti zanikne. Najmä rezervy prevedené verejnoprávnymi vysielateľmi v prospech PO sa budú od roku 2006 alebo najneskôr od roku 2007 plne využívať.

- 207 Nakoniec sa NOS domnieva, že tvrdenie Komisie, podľa ktorého je povinná prijať napadnuté rozhodnutie na základe skutočností existujúcich k danému dňu, je nedôvodné, lebo v prejednávanej veci všetky rezervy vytvorené vysielateľmi v priebehu roka 2006, sčasti roka 2007, boli plne určené na plnenie úlohy vo verejnom záujme.
- 208 Po druhé NOS tvrdí, že Komisia v odôvodneniach č. 116 až 121 napadnutého rozhodnutia porušila článok 86 ods. 2 ES, pretože jej neprislúcha určovať obsah úlohy vo verejnom záujme, ani zisťovať existenciu zjavne nesprávneho posúdenia pri definovaní tejto úlohy vnútroštátnym právom. V tejto súvislosti NOS spochybňuje posúdenie Komisie v odôvodnení č. 121 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého vysielanie športových programov je potrebné obmedziť na 10 % celkového vysielacieho času.
- 209 Po tretie NOS spochybňuje záver uvedený v článku 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého je pomoc nezlučiteľná so spoločným trhom, hoci Komisia nepreskúmala, či táto pomoc nie je so zreteľom na článok 87 ods. 2 a 3 ES odôvodnená vzhľadom na obmedzený charakter holandskej jazykovej oblasti.
- 210 Komisia spochybňuje argumentáciu žalobcov.

— Posúdenie Všeobecným súdom

- 211 V prvom rade v rozsahu, v akom žalobcovia poukazujú na neexistenciu skreslenia hospodárskej súťaže na účely uplatnenia článku 87 ES z dôvodu, že po preskúmaní zlučiteľnosti pomoci so zreteľom na článok 86 ods. 2 ES (bod 8 napadnutého rozhodnutia) a presnejšie proporcionality pomoci Komisia dospela k záveru, že predmetným konaním sa nezistili protisúťažné praktiky, možno odkázať na body 114 až 121 vyššie. Z nich na jednej strane vyplýva, že Komisia správne preukázala a odôvodnila existenciu nebezpečenstva skreslenia hospodárskej súťaže na účely kvalifikácie *ad hoc* financovania ako štátnej pomoci v zmysle článku 87 ES. Na druhej strane konštatovanie existencie nebezpečenstva skreslenia hospodárskej súťaže na účely kvalifikácie štátnej pomoci nie je v rozpore so skutočnosťou, že Komisia v rámci skúmania proporcionality kompenzácie nezistila konkrétne protisúťažné praktiky (pozri body 121 až 124 vyššie).
- 212 Pokiaľ ide o zistenie existencie protisúťažných praktík v rámci skúmania proporcionality kompenzácie, Komisia v odôvodneniach č. 124 až 126 napadnutého rozhodnutia s odvolaním sa na oznámenie o vysielaní uvádza, že ide o druhý prvok dvojnásobného posúdenia proporcionality, ktoré musí vykonať.
- 213 V tejto súvislosti z odôvodnenia č. 126 napadnutého rozhodnutia vyplýva:

„Na druhej strane Komisia musí preskúmať všetky dostupné informácie, ktoré naznačujú, že verejnoprávni vysielatelia narušili hospodársku súťaž na komerčných trhoch viac, ako bolo nevyhnutné na vykonanie verejnoprávnej služby. Napríklad, verejnoprávny vysielateľ, pokiaľ by sa nižšie príjmy kryli zo štátnej pomoci, sa môže pokúšať o znižovanie cien reklamy alebo iných činností neverejnoprávnej služby na trhu

s cieľom znížiť príjmy konkurentov. Takýto postup by si vyžiadal dodatočné financovanie štátu na kompenzáciu ušlých príjmov z komerčných činností, a preto by naznačil existenciu nadmernej kompenzácie povinností verejnoprávnej služby.“

214 Po tom, čo preskúmala prvé kritérium posúdenia proporcionality v tomto konkrétnom rámci, a to výšku získanej kompenzácie v porovnaní s čistými nákladmi na plnenie úlohy vo verejnom záujme a konštatovanie nadmernej kompenzácie, ktorú PO získala (odôvodnenie č. 154 napadnutého rozhodnutia), Komisia preskúmala protisúťažné správanie verejnoprávnych vysielateľov (bod 8.5 napadnutého rozhodnutia) v závislosti od určitých zistených prípadov skreslenia hospodárskej súťaže v rozhodnutí o začatí konania. Dotknutými oblasťami sú káblové vysielanie, reklamný trh a vysielacie práva futbalových zápasov. Po preskúmaní týchto vymedzených oblastí Komisia dospela k záveru, že konkrétne protisúťažné praktiky sa v tomto konaní nezistili, a dodala, že skutočnosť, či systém ako taký poskytuje dostatočné záruky na zabránenie protisúťažným praktikám, bude predmetom konania E-5/2005 o existujúcej pomoci.

215 Komisia teda v tejto súvislosti takisto poskytla v napadnutom rozhodnutí odôvodnenie v súlade s judikatúrou (pozri bod 80 vyššie).

216 V súlade s bodmi 57 a 58 oznámenia o vysielaní Komisia v rámci prvého citovaného kritéria správne vychádzala zo zásady, že financovanie štátom bolo potrebné na plnenie úloh verejnoprávnych vysielateľov vo verejnom záujme. V tomto kontexte preskúmala, či bolo dodržané kritérium proporcionality medzi financovaním štátu a čistými nákladmi potrebnými na plnenie úlohy vo verejnom záujme. Ďalej v rámci preskúmania druhého odlišného kritéria okrem iného zisťovala existenciu prípadného

skreslenia hospodárskej súťaže, ktoré nie je nevyhnutné na plnenie úloh vo verejnom záujme verejnoprávnych vysielateľov.

- 217 Závěry z preskúmania druhého odlišného kritéria však nemôžu urobiť neplatnými alebo spochybníť konštatovania Komisie v rámci rozdielného posúdenia prvého kritéria. Nič to nemení na skutočnosti, že čisté náklady na plnenie úloh PO vo verejnom záujme boli nadmerne kompenzované, ako to vyplýva z tabuľky 4 uvedenej v odôvodnení č. 152 napadnutého rozhodnutia.
- 218 Výhrady žalobcov v tejto súvislosti treba preto zamietnuť.
- 219 Čo sa týka tvrdenia NOS založeného na obmedzenom charaktere holandskej jazykovej oblasti, treba konštatovať, že nemôže spochybníť konštatovanie Komisie týkajúce sa neprimeranej povahy verejného financovania, pretože presahuje čisté náklady na služby verejného záujmu.
- 220 Pokiaľ ide o tvrdenie založené na údajnom využití pomoci v súlade s jej cieľom, táto skutočnosť za predpokladu, že by sa potvrdila, takisto neodstraňuje konštatovanú nadmernú kompenzáciu. Hoci bolo *ad hoc* financovanie schválené príslušným ministrom, možno ho považovať za nadmerné v porovnaní s nákladmi na plnenie úlohy vo verejnom záujme, a môže teda spôsobiť skreslenie hospodárskej súťaže vo vzťahu ku komerčným vysielateľom.
- 221 Čo sa týka tvrdenia založeného na údajnom urýchlenom zániku predmetných rezerv v budúcnosti, na rozdiel od tvrdení NOS Komisia nemohla túto skutočnosť v napadnutom rozhodnutí zohľadniť. Podľa ustálenej judikatúry totiž zákonnosť rozhodnutia týkajúceho sa štátnej pomoci sa musí posudzovať na základe informácií, ktoré mala

Komisia k dispozícii v čase prijatia tohto rozhodnutia [rozsudok Súdneho dvora zo 14. septembra 2004, Španielsko/Komisia, C-276/02, Zb. s. I-8091, bod 31, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 31. mája 2006, Kuwait Petroleum (Nederland)/Komisia, T-354/99, Zb. s. II-1475, bod 65].

222 V tejto súvislosti treba však uviesť, že Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe nevyklúčila, že by skutočnosti, ku ktorým došlo v roku 2006, mohli hrať úlohu pri spolupráci s Holandským kráľovstvom v rámci článku 10 ES týkajúcej sa výkonu napadnutého rozhodnutia.

223 Čo sa týka nedostatku právomoci Komisie dohliadať na prípadné zjavne nesprávne posúdenia, ktorých sa dopustil členský štát v rámci definície jeho služby verejnoprávneho vysielania, treba pripomenúť, ako to uvádza Komisia v bode 22 svojho oznámenia z 20. septembra 2000 o službách verejného záujmu v Európe [KOM(2000) 580 v konečnom znení], že členské štáty disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri definovaní toho, čo pokladajú za služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Komisia preto môže definovanie takejto služby spochybníť iba v prípade zjavného pochybenia (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 2005, Olsen/Komisia, T-17/02, Zb. s. II-2031, bod 216 a tam citovanú judikatúru).

224 Táto zásada je prebratá v bode 36 oznámenia o vysielaní. Z tohto bodu vyplýva, že čo sa týka definície služieb vo verejnom záujme v odvetví vysielania, hoci je pravda, že Komisii neprislúcha rozhodovať, či nejaký program sa má vysielat ako služba

všeobecného hospodárskeho záujmu, ani spochybníť povahu alebo kvalitu daného produktu, musí mať ako strážkyňa Zmluvy možnosť v prípade zjavného pochybenia zasiahnuť.

225 Komisia teda v prejednávanej veci konala v rámci svojich právomocí.

226 Pokiaľ ide o nepreskúvanie uplatnenia výnimiek stanovených článkom 87 ods. 2 a 3 ES Komisiou, stačí na jednej strane uviesť, že NOS neuvádza, že by v priebehu správneho konania na Komisii tvrdil, že na *ad hoc* financovanie by sa mohli vzťahovať uvedené výnimky, a nespochybňuje tvrdenie Komisie, podľa ktorého Holandské kráľovstvo listom z 30. apríla 2004 len tvrdilo, že aj keby bolo *ad hoc* financovanie štátnou pomocou, jeho zlučiteľnosť so spoločným trhom vyplýva z článku 86 ods. 2 ES. Na druhej strane treba konštatovať, že NOS Všeobecnému súdu nepredložilo žiaden dôkaz, ktorým by preukázalo, že geografická rozloha holandskej jazykovej oblasti by mohla nejakým spôsobom odôvodňovať, že Komisia má povinnosť vzhľadom na svoju povinnosť riadnej správy vecí verejných preskúmať aj bez návrhu, či je *ad hoc* financovanie odôvodnené so zreteľom na článok 87 ods. 2 a 3 ES.

227 Keďže žiadne tvrdenie žalobcov sa nepreukázalo ako dôvodné, prvú časť tretieho žalobného dôvodu Holandského kráľovstva a piaty žalobný dôvod NOS, ktoré sa zakladajú na porušení článku 86 ods. 2 ES v súvislosti s posúdením proporcionality, treba zamietnuť.

O neexistencii súvislosti medzi *ad hoc* financovaním a vytýkanou nadmernou kompenzáciou, ako aj nákladoch, ktoré treba zohľadniť pri jej výpočte

— Tvrdenia účastníkov konania

- 228 NOS v podstate tvrdí, že Komisia nesprávne dospela k záveru o existencii súvislosti medzi *ad hoc* financovaním a nadmernou kompenzáciou, ktorej vrátenie nariaďuje. Komisia takisto nedostatočne odôvodnila napadnuté rozhodnutie v tejto súvislosti a podala nesprávny výklad článkov 86 ES až 88 ES.
- 229 Po prvé NOS poukazuje na to, že Komisia nepreukázala, v akom rozsahu sa *ad hoc* financovanie podieľalo na tvorbe rezerv, ktoré sú pôvodom nadmernej kompenzácie. Je totiž úplne možné, že rezervy boli vytvorené z iného financovania, než *ad hoc* financovania, najmä z existujúcej pomoci. Uvedená pomoc nestráca svoju kvalifikáciu z dôvodu jej prevodu v prospech PO, ktorá ich môže opätovne prerozdeliť len na základe článku 109a ods. 1 Mediawet. Okrem toho prevod programových rezerv v prospech PO nie je súčasťou *ad hoc* financovania uvedeného v odôvodneniach č. 37 až 45 napadnutého rozhodnutia.
- 230 Po druhé NOS spochybňuje posúdenie Komisie v odôvodneniach č. 129 a nasl. napadnutého rozhodnutia, podľa ktorých čisté príjmy z iných činností, než sú činnosti súvisiace s plnením úloh vo verejnom záujme, treba zohľadniť pri výpočte výšky rezerv v prípade, že opatrenie alebo pravidlá stanovené v smernici Komisie 80/723/EHS z 25. júna 1980 o transparentnosti finančných vzťahov medzi členskými štátmi a štátnymi podnikmi (Ú. v. ES L 195, s. 35; Mím. vyd. 08/001, s. 20) neboli dodržané.

V tejto súvislosti Komisia mala dodatočne preskúmať účtovníctvo verejnoprávnych vysielateľov, pričom nemala zohľadniť výšku príjmov z obchodných činností verejnoprávnych vysielateľov.

- 231 V prvom rade je nesprávne domnievať sa, že verejnoprávni vysielatelia v súvislosti s nákladmi a príjmami súvisiacimi s ich úlohami vo verejnom záujme používali odlišný spôsob výpočtu.
- 232 NOS ďalej tvrdí, že účtovníci verejnoprávnych vysielateľov dbajú o správny výpočet nákladov a Commissariat voor der Media (Kontrolný úrad pre médiá) dohliada na dodržiavanie správneho využívania úverov.
- 233 Okrem toho činnosti vo verejnom záujme a obchodné činnosti majú oddelené účtovníctvo a rozdielne systémy riadenia v súlade s Handboek Financiele Verantwoording (príručka týkajúca sa finančnej zodpovednosti) a usmerneniami Commissariat voor der Media. NOS v tejto súvislosti uvádza, že táto príručka, ktorá bola prebratá do holandskej právnej úpravy, je pre verejnoprávnych vysielateľov záväzná. Finančné správy vypracované každým verejnoprávnym vysielateľom pritom uvádzajú, aké metódy účtovania sa používajú na účel priradenia nákladov k jednotlivým činnostiam, ktoré vykonávajú.
- 234 Okrem toho posúdenie Komisie v tejto súvislosti porušuje článok 87 ods. 1 ES, lebo príjmy pochádzajúce z obchodnej činnosti nie sú štátnymi prostriedkami.

- 235 NOS navyše v odpovedi na tvrdenia Komisie tvrdí, že skutočnosť, že Holandsko neskoro prebralo smernicu 80/723, mu nemožno vytýkať, pretože smernice sú určené členským štátom. Uvedená smernica v každom prípade nestanovuje jednotnú metódu účtovania. Aj za predpokladu, že by smernica 80/723 nebola správne prebratá, nič to nemení na skutočnosti, že Komisia bola oprávnená dôkladne preskúmať náklady verejnoprávných vysielateľov.
- 236 Nakoniec Komisia nesprávne na účely konštatovania existencie nadmernej pomoci „zlúčila“ v napadnutom rozhodnutí *ad hoc* financovanie s ostatnými platbami, hoci iné platby než *ad hoc* platby sú existujúcou štátnou pomocou.
- 237 Komisia spochybňuje argumentáciu NOS v tejto súvislosti.

— Posúdenie Všeobecným súdom

- 238 Čo sa týka prvej výhrady NOS uvedenej v bode 229 vyššie, z napadnutého rozhodnutia po prvé vyplýva (pozri najmä body 81 až 89 vyššie), že *ad hoc* financovanie verejnoprávných vysielateľov spôsobilo ich nadmernú kompenzáciu, ktorá vo všeobecnosti napĺňala ich rezervy, po druhé tieto rezervy v časti, ktorá presahovala 10 % ich ročného rozpočtu, boli prevedené v prospech PO prvýkrát v roku 2005 a po tretie tento samotný prevod spôsobil nadmernú kompenzáciu, pokiaľ ide o PO. Na rozdiel od toho, čo tvrdí NOS, Komisia v napadnutom rozhodnutí teda jasne preukázala

súvislosť medzi *ad hoc* financovaním verejnoprávnych vysielateľov a nadmernou kompenzáciou, ktorú získala PO z dôvodu, že jej boli prevedené rezervy týchto podnikov súvisiace s uvedeným financovaním.

²³⁹ Okrem toho v súvislosti s tvrdením NOS, že Komisia nepreukázala, že rezervy verejnoprávnych vysielateľov prevedené v prospech PO boli vytvorené na základe *ad hoc* financovania a nie pravidelnej ročnej platby, v bode 188 vyššie už bolo konštatované, že takéto tvrdenie treba zamietnuť ako neúčinné, pretože pôvod uvedených rezerv nemá vplyv na posúdenie, podľa ktorého práve toto samotné opatrenie týkajúce sa prevodu rezerv verejnoprávnych vysielateľov v prospech PO predstavuje vo vzťahu k PO novú pomoc, ktorú treba pripojiť k existujúcej pomoci. Odpoveď na otázku, či rezervy verejnoprávnych vysielateľov boli vytvorené zo súm pochádzajúcich z novej pomoci, alebo existujúcej pomoci, nemá preto vplyv na skutočnosť, že Komisia preukázala, že samotný prevod rezerv predstavuje pre PO novú pomoc.

²⁴⁰ Navyše Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že existujúce pomoci nadmerne kompenzovali potreby služieb verejného záujmu. Žalobcovia neuviedli žiaden dôkaz, ktorým by túto analýzu vyvrátili. Sumy prevedené do rezerv teda nevyhnutne zodpovedali nadmernej kompenzácii. Neskorší prevod týchto rezerv nezmenil ich povahu. Skutočne teda existuje súvislosť medzi uvedeným *ad hoc* financovaním a nadmernou kompenzáciou.

241 Prvú výhradu NOS treba preto zamietnuť.

242 Čo sa týka druhej výhrady NOS, podľa ktorej sa Komisia v podstate dopustila nesprávneho posúdenia, keď zohľadnila všetky čisté príjmy z obchodných činností NOS, aby rozhodla o nadmernej kompenzácii, treba uviesť, že Komisia v odôvodneniach č. 127 až 131 napadnutého rozhodnutia uviedla, že tento výber vyplýva jednak zo skutočnosti, že účty verejnoprávnych vysielateľov nedovoľujú správne zistiť výdavky spojené s činnosťami vykonávanými vo verejnom záujme a výdavkami spojenými s obchodnými činnosťami. Je to v rozpore s ustanoveniami smernice 80/723 uplatniteľnej v prejednávanej veci, ktorú Holandské kráľovstvo prebralo v roku 2001 osobitným dekrétom, ktorý ukladá verejnoprávny vysielateľom povinnosť vytvárať oddelené účty pre všetky doplnkové a súvisiace činnosti. Okrem toho Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že všetky zisky verejnoprávnych vysielateľov vrátane ziskov z obchodných činností sa musia v zmysle Mediawet využívať na verejné účely.

243 Bez toho, aby bolo potrebné posudzovať existenciu a vplyv prípadného nesprávneho prebratia smernice 80/723, na ktoré poukazuje Komisia, je potrebné konštatovať, že podľa holandskej právnej úpravy všetky príjmy verejnoprávnych vysielateľov vrátane príjmov z obchodných činností musia slúžiť na plnenie ich úloh vo verejnom záujme. NOS to vo svojich písomnostiach priznáva, pričom tvrdí, že to, aby on sám alebo ostatní verejnoprávni vysielatelia využívali ešte nevyčerpané sumy na iný cieľ, je vzhľadom na ich povahu nemožné. Tieto príjmy musia byť preto zohľadnené v rámci preskúmania prípadnej nadmernej kompenzácie.

244 Komisia sa preto nedopustila nesprávneho posúdenia, keď v rámci svojho výpočtu nadmernej kompenzácie úlohy vo verejnom záujme zohľadnila čisté príjmy z obchodných činností prevádzkovateľov holandského systému verejnoprávneho vysielania.

245 Za týchto podmienok sa musia tvrdenia NOS, podľa ktorých sú jeho účty v súlade s platnou holandskou právnou úpravou a boli preverené účtovníkmi, orgán pre médiá dohliadal na zákonné využívanie získaných prostriedkov a smernica 80/723 bola v Holandskom kráľovstve prebratá len v roku 2001, zamietnuť ako neúčinné.

246 Treba navyše konštatovať, že žalobcovia na pojednávaní vyhlásili, že nespochybňujú číselné údaje týkajúce sa PO, ktoré sú uvedené v tabuľke 4 odôvodnenia č. 152 napadnutého rozhodnutia. Žalobcovia nepredložili žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátili celkové čisté náklady na činnosti verejného záujmu, čistý zisk z obchodných činností, potreby na financovanie vo verejnom záujme a ročné platby, pričom ide o číselné údaje, na základe ktorých Komisia preukázala v súvislosti s PO nadmernú kompenzáciu vo výške 20,7 milióna eur, ku ktorej bolo pripojené *ad hoc* financovanie, ktorého vrátenie sa navrhuje.

247 Druhú výhradu vznesenú NOS v rámci jeho tretieho žalobného dôvodu treba teda takisto zamietnuť.

O zohľadnení súm pochádzajúcich z FOR vo výpočte nadmernej kompenzácie v prípade PO, ktorej vrátenie bolo nariadené, a o nedostatočnom odôvodnení v tejto súvislosti

— Tvrdenia účastníkov konania

- ²⁴⁸ Holandské kráľovstvo v podstate uvádza, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a nesplnila si svoju povinnosť odôvodnenia, keď usúdila, že prevod sumy vo výške 33,870 milióna eur z FOR v prospech PO je súčasťou nadmernej kompenzácie, pričom nezistovala, či a akým spôsobom PO túto sumu využila. Podľa neho pritom, keby Komisia takéto preskúmanie urobila, zistila by, že PO v období rokov 1999 až 2005 vyčerpala všetky sumy z FOR, ktoré jej boli prevedené, takže PO v roku 2005 nemala k dispozícii žiadnu sumu získanú z FOR, ktorú by mohla vrátiť.
- ²⁴⁹ Holandské kráľovstvo uvádza, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, tá v čase prijatia napadnutého rozhodnutia vedela o tom, že suma z FOR bude na konci roka 2006 na nule, pretože v liste, ktorý jej 3. februára 2006 poslalo, ju informovalo, že vo FOR sa nachádzalo len 8,8 milióna eur na konci roka 2005 a na konci roka 2006 už nič. Navyše Komisia mohla svoje šetrenie viesť počas šiestich mesiacov, aby zohľadnila všetky relevantné skutočnosti.
- ²⁵⁰ Pokiaľ ide o NOS, to uvádza, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nepoukazuje na žiadnu nedbanlivosť pri využívaní financovania z FOR vo výške 33,8 milióna eur, ktoré NOS získal, hoci tieto sumy boli použité v rámci činností, najmä investičných

aktivít v oblasti digitálneho vysielania, politiky zodpovednosti, satelitnej a rozhlasovej reklamy, a v súlade s protokolmi o prevode.

251 Komisia spochybňuje argumentáciu žalobcov.

— Posúdenie Všeobecným súdom

252 Čo sa týka vytýkaného nedostatočného odôvodnenia, treba uviesť, že financovanie z FOR je opísané v bode 2.3.3 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týka *ad hoc* platieb, a následne posúdené Komisiou so zreteľom na pravidlá v oblasti štátnej pomoci (pozri body 83 až 85 vyššie).

253 Po tomto preskúmaní boli platby z FOR v napadnutom rozhodnutí zahrnuté medzi *ad hoc* platby, ktoré sú štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES (odôvodnenie č. 105 napadnutého rozhodnutia), presnejšie novou štátnou pomocou (odôvodnenie č. 111 napadnutého rozhodnutia).

254 Nakoniec bolo financovanie pochádzajúce z FOR v napadnutom rozhodnutí zohľadnené v posúdení proporcionality financovania na verejné účely a najmä vo výpočte nadmernej kompenzácie, ktorú získala PO (pozri tabuľku 4 v odôvodnení č. 152 napadnutého rozhodnutia a odôvodnenie č. 154 napadnutého odôvodnenia).

- 255 Komisia teda v napadnutom rozhodnutí svoje dôvody a závery týkajúce sa financovania z FOR dostatočne odôvodnila v súlade s judikatúrou (pozri bod 80 vyššie).
- 256 Pokiaľ ide o použitie financovania z FOR, vzhľadom na to, že Komisia v napadnutom rozhodnutí preukázala nadmernú kompenzáciu PO so zreteľom na jej potreby financovania na verejné účely (pozri tabuľku 4 v odôvodnení č. 152 napadnutého rozhodnutia) z dôvodu predmetného *ad hoc* financovania, nebola povinná zisťovať, ako ich PO použila. Aj keby boli platby z FOR náležite použité, aj tak prispievajú nadmernej kompenzácií, ktorú získala PO, v porovnaní s jej potrebami na financovanie na verejné účely, ktorých výška nebola spochybnená.
- 257 Čo sa týka uvedenej celkovej kvalifikácie financovania z FOR v roku 2006, podľa ustálenej judikatúry uvedenej v bode 221 vyššie sa zákonnosť rozhodnutia týkajúceho sa štátnej pomoci musí posudzovať na základe informácií, ktoré mala Komisia k dispozícií v čase prijatia tohto rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie sa však týka obdobia od roku 1994 do roku 2005, pričom ide o posledný rok, pre ktorý Komisia disponovala konečnými číselnými údajmi (odôvodnenie č. 10 napadnutého rozhodnutia). Navyše a v každom prípade to odôvodňuje skutočnosť, že Komisia nezohľadnila vo výpočtoch údaje z roku 2006.
- 258 Druhá časť tretieho žalobného dôvodu Holandského kráľovstva a tvrdenie NOS uvedené v tejto súvislosti v rámci jeho tretieho žalobného dôvodu nie sú teda dôvodné.

O nezohľadnení 10%-nej tolerančnej sadzby schválenej Komisiou pri výpočte sumy súvisiacej s prevodom programových rezerv, ktorá sa má vrátiť

— Tvrdenia účastníkov konania

- ²⁵⁹ Holandské kráľovstvo v podstate tvrdí, že Komisia mala v súlade so svojou rozhodovacou praxou a oznámením o vysielaní, ktoré je pre ňu záväzné, namiesto zohľadnenia celej sumy uloženej do rezerv uplatniť na prevod nadbytku programových rezerv PO 10%-nú tolerančnú sadzbu.
- ²⁶⁰ Holandské kráľovstvo tvrdí, že o tom Komisiu informovalo v primeranom čase, a to listom z 1. septembra 2005. Zdôrazňuje, že hoci holandský zákonodarca niekoľkým združeniam verejnoprávneho vysielania povolil vytvorenie rezerv nielen vo výške 5 %, ale aj vo výške 10 %, suma prevedená v prospech PO bola nižšia.
- ²⁶¹ Ako odpoveď na tvrdenie Komisie spočívajúce v tom, že holandské orgány vedeli o tom, že povoľuje 10%-nú tolerančnú sadzbu výšky rezerv, Holandské kráľovstvo uvádza, že hoci rozhodnutie Komisie 2005/217/ES z 19. mája 2004 o opatreniach Dánska v prospech TV2/Danmark (Ú. v. EÚ L 85, 2006, s. 1) uznáva zásadu, podľa ktorej možno rezervy zachovať a prenášať z jedného roka na druhý, neuvádza žiadne konkrétne percento. Navyše rozhodnutie 2005/842 bolo prijaté po uskutočnení prevodu v prospech PO.

- 262 Holandské kráľovstvo navyše poukazuje na skutočnosť, že o prevode časti rezerv presahujúcej 10%-nú tolerančnú sadzbu uloženú Komisiou rozhodla PO podľa článku 109a ods. 1 Mediawet a nie holandské orgány rozhodnutím.
- 263 Komisia spochybňuje argumentáciu Holandského kráľovstva.

— Posúdenie Všeobecným súdom

- 264 Pokiaľ Holandské kráľovstvo Komisii vytýka, že zohľadnila celú sumu z prevodu rezerv v prospech PO a nezohľadnila 10%-nú tolerančnú sadzbu, ktorú pripúšťa pri rezervách vysielateľov, treba konštatovať, že ako to Holandské kráľovstvo pripúšťa vo svojich písomnostiach a ako to jasne vyplýva z napadnutého rozhodnutia (pozri najmä odôvodnenia č. 49, 146 a 149), Komisia zohľadnila sumu, ktorú verejnoprávni vysielatelia previedli v prospech PO podľa holandskej právnej úpravy. Holandské kráľovstvo zjavne teda Komisii vytýka, že neuplatnila percentuálny podiel vo výške 10%, ktoré ani samotná PO nevyužila, hoci ako ona, tak aj holandské orgány vedeli o tejto hranici.
- 265 V každom prípade a bez ohľadu na nadobudnutie účinnosti rozhodnutia 2005/842 sa tento prevod rezerv v prospech PO zvýšil na 42,457 milióna eur, čo nebolo spochybnené, a podľa Komisie je súčasťou, pokiaľ ide o túto sumu, nadmernej kompenzácie poskytnutej v prospech PO. Komisia z právneho hľadiska správne vykonala na základe dostupných údajov analýzu nadmernej kompenzácie, ktorú získala PO. Nemožno jej teda vytýkať, že pri výpočte nadmernej kompenzácie, ktorú získala PO, nezohľadnila skutočnosť, že na základe ňou povolenej 10%-nej tolerančnej sadzby, ktorá

sa mala použiť na rezervy verejnoprávnych vysielateľov, by bola nadmerná kompenzácia nižšia. Komisii neprislúcha prihliadať na tolerančnú sadzbu 10 % rezerv, ktorú si vysielatelia mohli prípadne ponechať, aj keď si ich neponechali, takže nadmerná kompenzácia, ktorú získala PO, bola vyššia.

²⁶⁶ Subsidiárne treba zdôrazniť, že z odôvodnení č. 147 až 149 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že zásada prevodu určitého percentuálneho podielu ročnej nadmernej kompenzácie do nasledujúceho roku, ako to pripúšťa Komisia, sa uplatňuje za osobitných podmienok rozpočtu každého verejnoprávneho vysielateľa z roka na rok, s cieľom čeliť výkyvu nákladov na vysielanie vo verejnom záujme. Bolo by v rozpore s jej účelom považovať túto toleranciu za všeobecné pravidlo, ktoré sa má uplatniť pri prevode uvedených rezerv verejnoprávnych vysielateľov inej inštitúcii. Ako to vyplýva z odôvodnenia č. 113 rozhodnutia 2005/217 a ako to potvrdzuje rozhodnutie 2005/842, toto pravidlo nemá za cieľ trvale oslobodiť členské štáty od ich povinnosti vrátenia. Podľa článku 6 druhého odseku tohto rozhodnutia, ak výška nadmernej kompenzácie nepresiahne 10 % výšky ročnej kompenzácie, túto nadmernú kompenzáciu možno preniesť do ďalšieho roka a odpočítať od sumy kompenzácie, ktorú je potrebné splatiť za toto obdobie. Navyše Holandské kráľovstvo vo svojej žalobe uvádza, že do uvedeného limitu 10 % môžu byť rezervy zachované a prenesené do nasledujúceho roka. To však nezodpovedá prejednávanej veci, pretože práve predmetná suma nebola prenesená, ale prevedená na inú inštitúciu.

²⁶⁷ Keďže tretia časť tretieho žalobného dôvodu Holandského kráľovstva nie je dôvodná, treba ju teda zamietnuť.

²⁶⁸ Vzhľadom na to, že žiaden žalobný dôvod žalobcov nebol dôvodný, treba žalobu Holandského kráľovstva vo veci T-231/06 a žalobu NOS vo veci T-237/06 zamietnuť v celom ich rozsahu.

O trovách

- ²⁶⁹ Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je namieste zaviazať ich na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloby sa zamietajú.

2. Holandské kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania vo veci T-231/06.

3. Nederlandse Omroep Stichting (NOS) je povinné nahradiť trovy konania vo veci T-237/06.

Dehousse

Wiszniewska-Białecka

Jürimäe

Dittrich

Soldevila Fragoso

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 16. decembra 2010.

Podpisy

Obsah

Právny rámec	II-6000
Okolnosti predchádzajúce sporu	II-6003
Konanie a návrhy účastníkov konania	II-6007
Právny stav	II-6009
O porušení práva na obranu a článku 88 ods. 2 ES	II-6011
Tvrdenia účastníkov konania	II-6011
Posúdenie Všeobecným súdom	II-6012
O nesprávnej kvalifikácii ad hoc financovania ako štátnej pomoci	II-6020
O nesprávnej kvalifikácii príjmov CoBo pochádzajúcich z autorských práv ako štátnych prostriedkov	II-6020
— Tvrdenia účastníkov konania	II-6020
— Posúdenie Všeobecným súdom	II-6021
O tom, že NOS nemá pri výkone svojich funkcií PO postavenie podniku	II-6022
— Tvrdenia účastníkov konania	II-6022
— Posúdenie Všeobecným súdom	II-6024
O neexistencii narušenia hospodárskej súťaže a nedostatočnom odôvodnení v tejto súvislosti	II-6031
— Tvrdenia účastníkov konania	II-6031
— Posúdenie Všeobecným súdom	II-6033

O nesprávnom výklade a uplatnení rozsudku Altmark, už citovaného v bode 13 vyššie, a nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia v tejto súvislosti	II-6037
— Tvrdenia účastníkov konania	II-6037
— Posúdenie Všeobecným súdom	II-6040
O nesprávnej kvalifikácii ad hoc financovania ako novej pomoci a nedostatočnom odôvodnení v tejto súvislosti	II-6046
Tvrdenia účastníkov konania	II-6046
Posúdenie Všeobecným súdom	II-6049
O nesprávnom uplatnení článku 86 ods. 2 ES a pochybení pri výpočte vytýkanej nadmernej kompenzácie, ako aj nedostatočnom odôvodnení v tejto súvislosti	II-6058
O porušení článku 86 ods. 2 ES v súvislosti s posúdením proporcionality	II-6059
— Tvrdenia účastníkov konania	II-6059
— Posúdenie Všeobecným súdom	II-6062
O neexistencii súvislosti medzi ad hoc financovaním a vytýkanou nadmernou kompenzáciou, ako aj nákladoch, ktoré treba zohľadniť pri jej výpočte	II-6067
— Tvrdenia účastníkov konania	II-6067
— Posúdenie Všeobecným súdom	II-6069
O zohľadnení súm pochádzajúcich z FOR vo výpočte nadmernej kompenzácie v prípade PO, ktorej vrátenie bolo nariadené, a o nedostatočnom odôvodnení v tejto súvislosti	II-6073
— Tvrdenia účastníkov konania	II-6073
— Posúdenie Všeobecným súdom	II-6074
O nezohľadnení 10%-nej tolerančnej sadzby schválenej Komisiou pri výpočte sumy súvisiacej s prevodom programových rezerv, ktorá sa má vrátiť	II-6076
— Tvrdenia účastníkov konania	II-6076
— Posúdenie Všeobecným súdom	II-6077
O trovách	II-6079